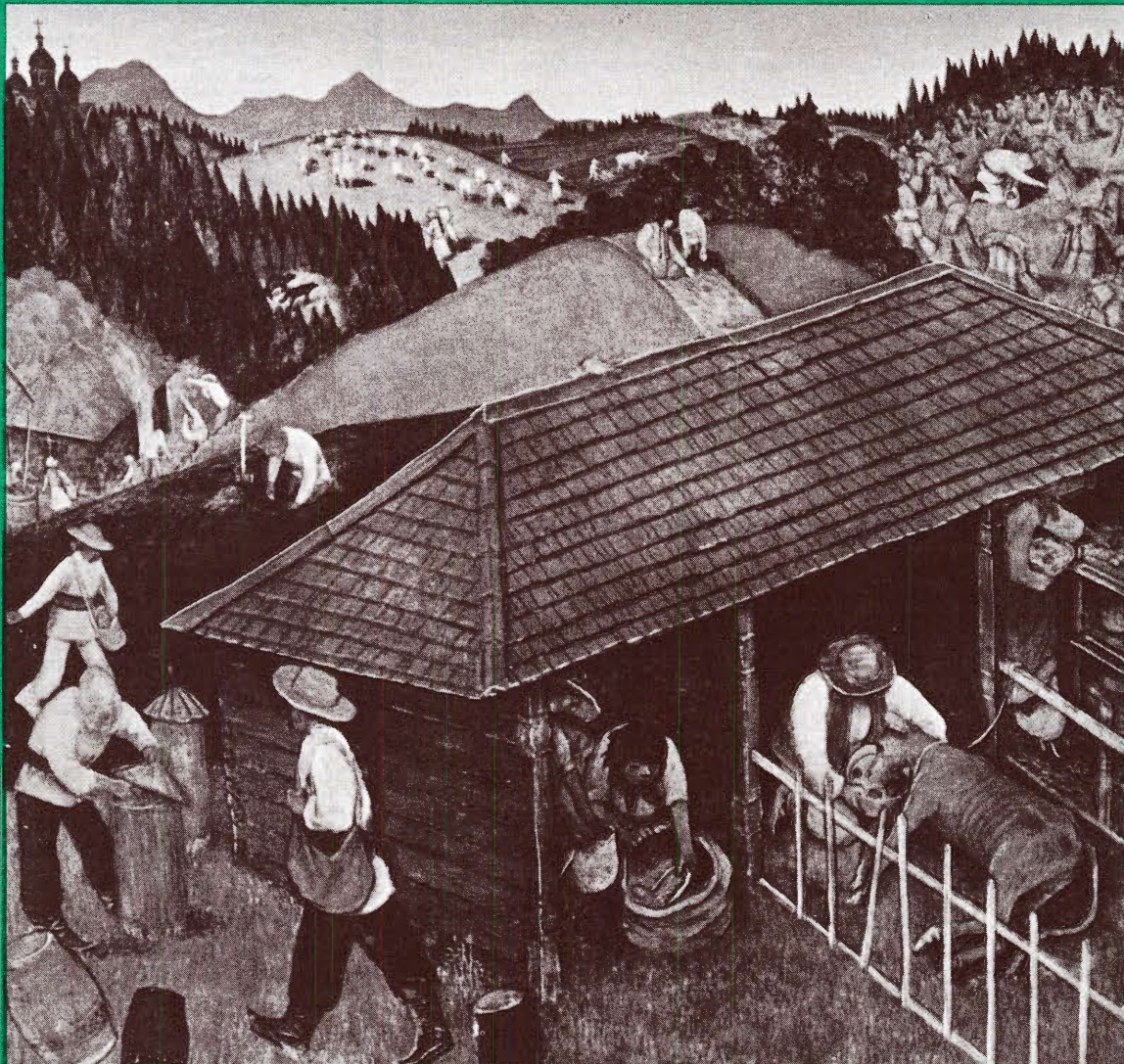

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLIV Ч. 7 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1987 JULY-AUGUST No. 7 VOL. XLIV

ЗМІСТ

У.Л. Сучасна зброя — знання, наука	1
В. Стус. Мені зоря	1
М. Богачевська-Хомяк. Княгиня Ольга — предтеча християнства	2
Н. Дейчаківська. СУА і місцеві організації	5
XXI Конвенція СУА. Вісті з Централі.	6
І. Рожанковська. Підготовка до акції приєднання членів	7
Новини про переслідуваних з України. Н. Світлична	8
Фонд ім. О. Лотоцької	9
С.Б. Прабабуня на конвенції	10
Н. Михалевич. Літо в Гантері	11
І. Рейт. Літо грає в зелене	11
М. Богачевська-Хомяк. Українець-емігрант став федеральним суддею	12
Новини з України	12
Калейдоскоп жіночого життя. Х. Годів-Юзич	13
С. Дрималик-Шевчук. Вакаційний калейдоскоп	14
М. Голод. Миська ратуша — ситі голл. Вежа найвища в світі	16
Товариська зустріч над морем	17
Золоті думки	17
Треба зачинати від коліски	18
Our Life. Resolution of the XXI Convention	19
I. Rozankowsky. UNWLA — Bridging the gap between past & the present ..	22
Cooky's corner	23
Харчування. Х. Навроцька	24
Хроніка Округи Нью Джерсі	25
Дописи Відділів	29
Замість квітів на Пресовий Фонд	30
Пожертви на Стипендійну Акцію	31
Український Музей	32
Посмертні згадки	35
Загальні збори	36

Редактор — Уляна Любович

Редактор "Our Life" — Марта Бачинська

Мовна редакція — Наталя Холодна-Лівицька

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці. Василь Курилик. Українські звичаї. Олія. 1974 р. Власність: д-р К. і Аки Перейми.

Cover. William Kurelek. Ukrainian Customs. Oil. 1974.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1987 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимшин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англomовна секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова
Люїза Сакс	— парламентарна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ірина Рішко	— Нью Джерсі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

СУЧАСНА ЗБРОЯ — ЗНАННЯ, НАУКА

*Мовиш: "Нині інші війни".
Ну, то іншу зброю куй,
Ум гостри, насталою волю,
Лиш воюй, а не тоскуй!*

(Іван Франко, "Великі роковини")

Мотто нашої статті взяте з поеми Івана Франка "Великі роковини". Написана вона була як пролог, говорений перед ювілейною виставкою "Натапки Полтавки" в пам'ять столітніх відродин української народності. Якщо тоді писав він що "нині інші війни", то наскільки це правдиве сьогодні, в добу, коли не тільки війни в дослівному значенні цього слова, але й ціле життя-буття людських спільнот, а теж одиниць стало "іншим".

На зміни вплинув розвиток різних ділянок науки, а особливо технічні винаходи. Хоч їх цілком мало бути удосконалення життя людини, ощадження їй часу й сил, то їх наслідки не завжди корисні для неї. Інколи людина не панує над своїми власними винаходами, а стає наче невільником їх, техніка володіє людиною. Уже від народження дитини, від способу піклування немовлят, від домашнього господарства, почерез усі стадії життя одиниці і всіх прошарків суспільного життя, все стало "іншим". Чи стало теж кращим?

Але зупинімся на "війнах". Не стають уже проти себе воїни, яких не тільки зброя, але теж фізична сила, справність і відвага рішають про перемогу. У сучасних і майбутніх війнах стоять проти себе техніка, наука, винаходи, які людина готує в лабораторіях і наукових працівниках.

Але є ще інша війна, яка не загрожує безпосередньо фізичному існуванню людини, але загрожує її духовності; це війна словом. Це армія людей, які використовують технічні засоби поширення слова і вживають його як зброю, якою поневолюють ум і почуття неприготованої людини.

Техніка створила низку засобів комунікації (мідія). Це передусім писане слово, яке за посередництвом часописів, журналів, книжок, лютючок, інформує, вияснює, навітлює чи повчає, а тим самим має вплив на світогляд людини. Є ще слово, яке доходить до слухачів через радіо, а телевізія не тільки словом, але образно передає не тільки вістки, але й уявні переживання різних осіб, які впливають на погляди, настрої і емоції глядачів, а тим самим на їхню уяву про поняття що добре і корисне, цікаве і привабливе в житті!

Недавно в розмові про "гласність" хтось висловив цікаву думку, що грамотність, тобто вміння читати, без освіти це велика загроза для людства. Неосвічена людина приймає без розбору за правду

ВАСИЛЬ СТУС

■

*Мені зоря сіяла нині вранці,
устроплена в вікно. І благодать —
така ясна лягла мені на душу
сумирену, що я збагнув нарешті:
ота зоря — то тільки скалок болю,
що вічністю протягий, мов огнем.
Ота зоря — вістунка твого шляху,
хреста і долі, ніби вічна мати,
вивищена до неба (од землі
на відстань справедливости), прощає
тобі хвилину розпачу, дає
наснагу віри, що далекий всесвіт
почув твій тьмянний ключ, але озвався
прихованим бажанням співчуття
та іскрою високої незгоди:
бо жити — то не є долання меж,
а навикання і самособою —
наповнення. Лиш мати — вміє жити,
аби світиться, немов зоря.*

Василь Стус Палімпсести, Сучасність, 1986

те, про що читає. На людину йде наступ, навала писаного слова, поглядів, привабливих тверджень. Неозброєна в знання, неосвічена людина приймає і втягає, як губка це, що їй подають до відома усі ті блискучі, часто видумані, відповідно насвітлені твердження і інформації.

Американська преса і радіо підносять проблему низького рівня освіти, турбуються молоддю, яка не має глибших зацікавлень, цінить передусім матеріальні осяги.

Атмосфера, в якій ростуть і виховуються діти і молодь, повинна виробити у них зацікавлення і пошану до знання, до науки, до книжки. Перед натиском зовнішніх впливів, які зубожують духовність, треба озброїти себе, а передусім нашу молодь знанням, здібністю приймати критично усе, чим "атакує" людину зовнішній світ. Зацікавлення людини будяться і розвивають від ранньої молодости, а на їх напрям і широту має вплив оточення. Гін до науки, до пізнання і зглиблення різних ділянок культури й науки, це зброя, якою молода людина може охоронити себе перед злими впливами. Йде ж бо війна за духовність, а щоб у ній не бути жертвою, треба озброїтись; треба, за словами Івана Франка "кувати іншу зброю, гострити ум".

У.Л.

КНЯГИНЯ ОЛЬГА — ПРЕДТЕЧА ХРИСТИЯНСТВА НА РУСИ-УКРАЇНІ

Доповідь під час XXI Конвенції СУА

У відміну від Риму, який після визнання християнства занепадав політично та економічно, Візантія проквітала як держава та як економічна потуга. Нові західноєвропейські князівства, які вилущувались із шкаралющі мандрівних племен, творились у сутінках погасаючої римської імперії. Християнство, яке ці країни приймали, перебирало не тільки віру, але і намагалося вдержати скелет римської організаційної структури. Цей скелет кріпшав повільно і не заважав розвитку поодиноких країн. Хоч час до часу Європі загрожували ворожі племена — варяги, чи навіть араби та турки — це була загроза, а не навала. Європа розвивалась повільно у теплом жарі померклої імперії ще до повного розвитку централізованої церковної структури.

Шлях Русі плів іншим руслом. Держава наших предків розвивалась у свідомості засліплюючого блиску всевітньої Імперії Візантії, яка в той час красувалась золотом, багатством та високим розвитком технології, свідомістю своєї зверхності та широко закиненою сіткою торгівлі. Візантії дивилися з погордою на не-візантіїців, яких вважали варварами різного покою. Візантіїці були переконані що вони, християни правдивої віри, створені Богом для прослави Божої і потвердження Його діл. Решта світу — варвари, і може також більшість жінок (недарма є св. Варвара, але чоловічого відповідника на це ім'я немає) — не доросли до правдивого людства, до правдивої душі, до вічного спасіння.

Однак, навіть найбільш гордий візантієць зрозумів, що Христос прийшов спасти тих, хто Його визнає. Визнання Христа Богом творило чудо — варвар приймав подобу Божу, ставав братом візантіїця, ставав людиною цивілізованого світу. Він — чи до речі, вона — ставали вибранцями Божими, приймали нове існування, ставали правдивими людьми. При хрищенні відбувалось правдиве, наявне чудо — варвар перетворювався у брата візантіїця. Тільки ласка Божя могла спричинити це чудо — велич його переходила можливості людського розуму. Візантіїці не виходили з дива як таке чудо ставалось.

По другий бік Русі лежав великий азійський масив — ця колиска народів, з якої щостоліття випливало нове плем'я, щоб залити Європу, осісти і, злившись з тубільцями, створити народ. Навала зі

Галина Мазепа. Княгиня Ольга — ікона нагороджена на конкурсі СУА у 1969 р.

Princess Olga — icon by Halyna Mazepa.

Сходу грозила існуванню комерційних інтересів Русі. Спочатку азійський степ накидав кочовиків, які хотіли пюндрувати Русь, та, нажившись, зникали з анналів історії.

З часом, однак, монгольська навала грозила не походом, а залиттям. Степ і його держава могли перетворити Русь на свою подобу — на подобу східнього суспільства, на руський ханат. Загроза до певної міри здійснилася — північна частина старої Русі попала в тенета традиції степу, традиції сходу, само-

влади без поняття правопорядку, без витворення поняття вищости закону над державою. У ній розвинулось повновладдя провуду, необмеженої владу вождья — хана чи царя.

Та хоч татари залляли Русь, серце її — Київ, а згодом Галич — не отатарились, не онімили, не перебрали ментальности степу, а залишились вірні старій державі, старій суспільности, старим традиціям, хоч як туманного та таки правопорядку.

При чому тут Ольга та християнство?

Ольга — яку величаємо навіть титулом "рівноапостольної" — зрозуміла потенціал Руси. Вона, донька північного перевізника на малій річці, в глухому закутку зрозуміла найважливіше в житті — потенціал душі, вміння прийняти нове, пізнати її, зрозуміти потреби компромісової дії та силу особистої відваги, величчу владу особистого рішення.

Ми всі знаємо про життя Княгині Ольги, про те як вона помстилась на деревлянах за смерть Ігоря, як допомогла здобути престіл синові. Одначе, навряд чи ми задумаємось над тим, що Ольга свідомо вибирала не втерту альтернативу, а нові шляхи, які йшли проти традиції. Могла ж вона залишитись на Волхві, преспокійно перевозячи людей. Могла закутатись жалобою по Ігореві, закриваючи безділля вдовиним горем.

І найважливіше, могла вона залишитись вірною своїм прадідівським традиціям, могла шанувати тих богів, яким поклонялись її батьки, яким лишився вірний її син. Вона, жінка, жрекиня домашнього вогнища, вона "тиха і голуба пристань" (вживаючи характеристику Теліги), якій не личить мати свою думку, вона, Ольга, йде наперекір звичаю, бо відчуває, що звичай, який обмежує особистість і стоїть на перешкоді осягненню правди — це фальшивий звичай. Тому то перевізниця Ольга йде на південь, до Києва, зберігаючи тільки те, що правдиве, і пізнаючи правду серед Київської новизни. Вона стає киянкою, розуміючи, що правда і велич Руси не лежать у дрібничковій приналежності до малих вартостей, а у зрозумінні величі цілості і у вмінні її пізнати.

Ольга перша з княжої сім'ї зриває з прадідівської вірою, зі звичаями предків. Вона має досить відваги, досить сили, досить віри у себе і у свої погляди, щоб знати де лежить правильний шлях. Нею керує не сліпе прив'язання до минулого, не зідхання за батьківським домом, не туга за втраченим минулим. Сина вона виховує на завзятого воїна, якому вона передає розуміння і тугу за державною величчю, за величчю країни, хоч зрозуміння нової віри не вдається їй передати.

Ольга охоплює більше як Святослав Завойовник. Вона розуміє, що звичаїв не викоренити силою, що віри у правду, навіть у християнську правду утотожнену з добротою, не можна прищепити силою. Вона подорожує у Візантію, але не підпадає під чар блиску Імперії. Вона приймає нову віру, віру у Бога, якого не знали її батьки, але її не втягає блиск Імперії у своє нутро. Вона повертається до правдивого

дому. Не на північ, де покинула батьківський дім; не на південь, куди син її Святослав Завойовник пробує перенести важіль держави, а у Київ, у серце Руси. Туди вона привозить нову віру, але не накидає її людям. Туди вона привозить нових людей — священників, яких до того часу Русь не знала — але не дає їм владу над населенням. Вони мають можливість переконувати словом, а не примушувати прийняти ту віру, в правді якої Ольга сама переконалась. Ольга побачила, що треба часу, щоб народ пізнав правду віри, що не у всіх світло розуму в однаковий час розрізає хмару темряви. Ольга зрозуміла що силою пересудів не розбити. Вона зрозуміла, що правда остаточно осягає своє. Вона знала що дійсна правда Візантії — християнство, а не скороминуща державна велич, хоч тяжко було тоді передбачити занепад Візантії.

Святослав силою не зміг пересунути центру з Києва на південь, не здобув земель ближче Візантії, але і не зумів перетворити поганства на правдиву віру, не вдихнув нового життя у перестарілі звичаї, не утотожнив Перуна і Ладу в уосіблення життя духа. Поборола правда, яку пізнала Ольга, християнство, яке прийняв Володимир для цілої країни. Одначе, де Ольга переконувала, Володимир примушував, кидаючи ідолів у прірви і хрестивши народ.

Ольга зуміла пов'язати потреби держави, повільність пристосування народу до нової віри, неминучість правди християнства, потребу замінити старі звичаї новим віруванням. Вона зуміла розрізнити велич християнства і грандіозність світської Візантії. Вона пізнала межі традиції і її силу. Вона поєднала віру всесвітньої правди Христової із східньою формою її визнавання. Врещі — вона зрозуміла суть християнства — поєднання доброти із правдою та зрозуміння, що у тій правді сила та життя. Вона пізнала, що у християнстві правда, у візантійстві тільки дочасна форма. Як мудра жінка вона прийняла правду, у якій бачила силу держави.

Не залишила Ольга свого повчання дітям, не залишила тестаменту, не залишила кодифікованої правди, ані законів, ані правд віри. Перейшла в історію засвідченням свого існування, доказом, що потенціал душі не вгамувати, залишила приклад свого життя, в якому не боялась нового, в якому розуміла повільність зміни. Своєю постаттю, своїм існуванням, своїм прийняттям християнства стала нам символом, світлою іконою, в якій палає невловний промінь вічності. У тій вічності, у переконанні побіди добра, у християнському отриманні добра та сили лежить та віра, якої не боялась прийняти найбільш видатна з наших предків, Ольга. Її слідами пішли мужі держави, в її тіні розвинулось наше християнство.

Що думала Ольга про християнство?

Як звичайно, про жінок наші джерела мовчать. Припускаємо елемент віри, бо не маємо причини сумніватись у ньому. Частинно, як і у Володимира, ця віра була також умотивована розумінням, що ста-

ре поганство не могло навіть стати до конкуренції з християнством. Християнство принесло Візантії велич, багатство, силу понад її фізичні спроможності, та владу над сусідніми країнами. В додатку ця нова віра, Ольга бачила, витворила почуття єдності в країні, в якій жило різноманітне населення. Ця віра єднала людей з різних закутин світу і творила підставу для величі імперії. Вона, ця віра, більше як спільний інтерес торговельного боярства Русі, єднала сильних Візантії у піддержці держави. Це Ольга, господиня господарської Русі, бачила наочно. Християнська Візантія проквітала економічно, її суспільні класи співпрацювали одна з одною, її держава була стабільною. Ольга, яка пережила кризу безвладдя по смерті Ігоря, яка бачила проблеми спадковості престолу в Русі, яка знала, як брак єдності стоїть на перешкоді розвитку суспільства, бачила у християнстві наочні докази правдивості віри. Тільки релігія, яка запевняла правильне розуміння Бога, могла мати такі величні результати.

Ольга вміла адмініструвати, вміла полягати на людей. Вона бачила, що візантійські імператори, хоч самі вважались першими християнами у своїй державі, не брались до переведення справ віри. На це у них була особлива класа людей, на те у візантійців була ціла ієрархічна структура церкви. Ольга, яка не мала такого організованого відповідника церковній владі на Русі, привезла з собою священників з Візантії. Своєю працею та своїм життям, своїм розумінням поєднати душевне життя з суспільним ці священники мали засвідчити Русичам, особливо боярству по містах, зверхність віри християнства над тогочасними традиціями слов'ян чи княжих людей. Так переконана була Ольга у зверхності християнства над поганством, що вона вірила, що кілька неозброєних візантійських клериків переконують, перетягнуть київських бояр на свій бік, навернуть їх на християнство.

Рівночасно Ольга не бачила загрози в християнстві від Візантії, не бачила у новій вірі троянського коня, який уможливив би Візантії запанувати над Руссю так, як вона хотіла панувати над Болгарією.

Тут показується справжня велич Ольги. Вона зрозуміла як мудре, мирне та переконливе, а не насильницьке, прийняття віри скріпить Русь так само, як воно скріпило Візантію.

Християнство, яке Константин перетворив у державну віру, дало нове життя Римській Імперії: воно дало стрижень Візантії.

Ольга це зрозуміла хоч не маємо на це писемних доказів, хоч не можемо відтворити її думання. Зна-

ємо одначе, що Ольга не творила християнства, не видумувала нової віри, не формулювала християнства як український витвір, не творила нової ідеології. Знаємо також, що вона не накидала нової віри силою. Вона бачила у тій вірі нове життя і дала йому можливість розвиватись. Можна, припускаю, підкреслити жіночість Ольги, її зрозуміння, що природи не вимусити, що треба чекати як на дозрівання життя, так і на дозрівання віри.

Внук її Володимир, не мав того терпцю — він силою прищепив християнство на Русі, силою скинув старих ідолів і поставив владу держави як підпору церкви.

З часом, народ прийняв ту віру до тієї міри, що як держава Русі впала під ударами орди, то у вірі, у християнстві задержався характер народу. "Люд хрищений" став характеристикою правнуків Ольги, і її віра остаточно просякла в народ.

Не тут місце та час розводитись над тим чи справді Ольжине розуміння християнства характеризувало правління над українцями чи навіть українців.

Можемо тільки сказати сміло та гордо, що за останніх сто літ зорганізоване українське жіноцтво, де і коли тільки може, творить організації і намагається здійснювати програму, яка в певній мірі зводиться до оригінальних ідей Ольги. Жінки намагаються задержати єдність України серед розбрату в народі та в громаді. Вони також стараються запроваджувати принципи толерантності, а не вживати сили у накидуванні своїх поглядів, своєї ідеології, свого розуміння, як і віри так і держави, другим. Як Ольга, так і наше жіноцтво припускає, що аргумент правди переконливий та непереможний. Як Ольга, так і наше зорганізоване жіноцтво не бачить доцільності насильства. За Ольгою стояла велич держави, сила Русі. За нами стоїть тільки туманне поняття історичної величі, за нами традиція народу, якому силою відібрано державу, не раз, а кількакратно. Але і за нами віра, віра Ольги і віра у те що релігія добра, що віра в добро допровадить остаточно до добра. У цьому зрозумінні наша сила, у ньому і наше розуміння дальшої праці відкрито, певно та відважно. Ті що, сповнені вірою свідчать її, а не приходять. З вірою у те, що наша правда, це правда універсальна, це правда світу, це правда правди і світло світла — з тим переконанням, яке єднає нас з минулим, ми йдемо вперед. Предтеча без спадкоємців — не предтеча. Ми — це звено, яке лучить нас не тільки зі світом, але і з всесвітом.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ І МІСЦЕВІ ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ (Доповідь на панелі зв'язків під час XXI Конвенції СУА)

Просимо читачів відгукнутися і подати свої думки на тему зв'язків. Це потрібно тим більше, що на Конвенції не було досить часу на дискусії.

Живемо в добу, яку соціологи звуть "доба інформації". З шаленим технічним розвитком можна сподіватися, що виміна інформації буде прогресувати щораз швидше, і такі засоби як компютери і телекомунікація будуть заступлені ще більш вишуканими і раціональними засобами.

В такому світі залишитися ізольованим — це самоликвідація. Наша організація усвідомлює це і тому втримує контакти з довколишнім неукраїнським оточенням. Контакт з іншими організаціями, для Союзу Українок, це насамперед одна з дуже важливих доріг, що дає нам доступ до довкілля і улегшує ту ділянку, що називаємо у нашій програмі "зовнішні зв'язки". Крім того, це виміна інформації, що пливе у два протилежні напрями: від нас до них і від них до нас.

До першого може твердження хочу пригадати, що СУА, маючи дуже виразно поставлену і далекоїдучу мету, не завжди має ясно визначену форму праці (якраз в ділянці зовнішніх зв'язків) і не надзвичайно виразні пляни на далекоїдуче майбутнє — маю на увазі не 1988 рік, а 2030 і дальше.

Тут у плануванні треба брати до уваги допущення інших форм праці не тільки з огляду на децю змінений стосунок до України і емоційне відчуження її щораз то більше віддалених поколінь, але й через зміни у стилі життя — головним чином тому, що майже всі жінки, так як чоловіки, матимуть свої кар'єри і свою працю поза родинними обов'язками. (От, наприклад чи не треба б нам вже почати організувати свої "Day care centers" — де б жінки професіоналістки, йдучи на працю, могли залишити своїх малят в українському, високоякісному оточенні?).

Для таких жінок ієрархія вартостей в розподілі вільного часу диктуватиме певні вимоги до своєї громадської організації, що нею є СУА. Час сьогоднішньої (а тим більше майбутньої) жінки приділений для громадської праці мусить бути дуже корисно і конкретно вжитий.

У ділянці зовнішніх зв'язків буде легше, як досі, мати першорядну фахову репрезентацію. Тільки функції муситимуть бути розподілені так, щоб членка, яка належить чи учащає до позаукраїнської організації не була обтяжена якимнебудь діловодством (або не платила подвійної вкладки) в своїй організації. Вона мусіла б мати ще й поміч у переведенні потрібних специфічних акцій чи завдань.

Уважаю, що наша організація, для далекосяжного планування повинна засягнути фахових порад, не тільки в обсязі майбутнього демографічного стану українців в Америці, але й в обсязі "business management" (керування підприємством), щодо роз-

поділу функцій і максимального використання часу.

Крім того, провід організації мусить бути відкритий до сприймання інших пропозицій (кажім, щодо структури) і не вважати всяких інновацій за непошану до старшої генерації.

Багато відділів, як у великих містах, так і в менших, належать до т.зв. Інтернаціональних Інститутів, чи як там їх називають, які дають форум для "культурного обміну" для показів нашої народної культури та кулінарії, здебільшого це є контакт з іншими етнічними групами. Це є на 100% добре, бо ж Америка складається з етнічних груп. Але це найлегше і абсолютно замало. Нам треба також належати до таких організацій, що є сильні і дуже впливові в нашому американському суспільстві.

Хоч клівлендські відділи вступили в члени Федерації Жіночих Клубів Великого Клівленду — це повинен бути тільки перший крок. До Федерації в Клівленді належить 21 жіночих клубів, метою яких є улпшення себе і суспільства. Це є дуже добре, бо дає нам форум, щоб пізнали нас і про нас, але цього замало. От, один приклад: як писали ми масово, рік тому, листи до телевізійної публічної сітки з домаганням, щоб висвітлили фільм "Жнива Розпачу", мені, як делегатці від СУА до Федерації, була нагода пояснити, роздати летючки і просити підтримки. Сама голова Федерації, пані Коглер, написала офіційного листа до PBS в тій справі. А коли вже його висвітлили, я мала багато коментарів (т.зв. feedback) від тих, що його оглядали. Не тяжко собі увівити наше 1000-ліття християнства, де буде можливість запропонувати клубам наші програми чи доклади з цієї нагоди.

Але є ще інші організації, на яких нам варто зосередитися. Маю на увазі The League of Women Voters — це організація, яка має величезний вплив на законодавство у цілій країні і якої оригінальна ціль це "поінформовані громадяни як співучасники уряду". Коли познайомитися з історією цієї організації, то аж дивно і неймовірно, що так багато суттєвих змін в американському суспільстві увійшли в життя як закони цієї країни завдяки праці цієї жіночої організації. Немає тут часу вираховувати ті імпортантні осяги, які мали вплив і на економіку і на міжнародну політику США. Одним словом, це є реальна сила, у формуванні загального напрямку діяльності держави (shaping of public policy). Було б цікаво і нам простудіювати їхню форму праці, бо ж організація є понадпартійна, ніколи не схвалює ані не засуджує поодиноких кандидатів, має серед членства людей з різними поглядами, так само як СУА. Одна з сучасних американських істориків пише про the League of Women Voters: "...I soon realized that I was seeing some of the most sophisticated political action I was ever likely to witness". (Anne F. Scott, Journal of American History, June 1984.)

XXI КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОДЯКА

Цією дорогою складаю щирю подяку всім моїм приятелям за GRATULACIЇ та квіти, які я одержала з приводу вибору мене на голову Союзу Українок Америки. Щиросердечна Вам подяка. З цієї нагоди складаю 250.00 дол. на покриття фінансового недобору журналу "Наше Життя".

Марія Савчак

ВІДДІЛИ ВІДЗНАЧЕНІ НА XXI КОНВЕНЦІЇ СУА

Перше місце —

47-ий Відділ — Рочестер, Н.Й.

друге місце —

86-ий Відділ — Ірвінгтон, Н.Дж.

третє місце —

1-ий Відділ — Нью-Йорк, Н.Й.;

62-ий Відділ — Глен Спей, Н.Й.

93-ій Відділ — Гартфорд, Конн.

116-ий Відділ — Ірі, Па.

78-ий Відділ — Вашингтон, Д.С.

83-ій Відділ — Нью-Йорк, Н.Й.

64-ий Відділ — Нью-Йорк, Н.Й.

119-ий Відділ — Йонкерс, Н.Й.

Комісія Відзначень: *Марія Томоруг, Марта Данилюк, Іванна Ратич і Іванна Рожанковська*

ОЛЯ ЛІСКІВСЬКА, редактор "Нашого Життя", відійшла на власне бажання з цього посту на початку 1987 р., щоб продовжувати університетські студії. Бажаємо успіхів у намірених планах,

Учасники XXI Конвенції СУА

Вісті з Централі

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ ВІДБУЛИСЯ:

6-го червня 1987 р. *Округа Чикаго*. Представницею Екзекутиви СУА була Марія Савчак — голова СУА. На голову Окружної Управи переобрано Марію Наваринську.

14-го червня ц.р. *Округа Нью Йорк*. Представницею Екзекутиви СУА була Марія Савчак. На голову Окружної Управи переобрано Лесю Гой.

14-го червня ц.р. *Округа Північний Нью Йорк*. Представницею Екзекутиви СУА була заступниця голови СУА Лідія Гладка. З'їзд відбувся у Сиракюзах, Н.Й. — На голову Окружної Управи переобрано Марію Крамарчук.

20-го червня ц.р. *Округа Нью Джерсі*. Представницею Екзекутиви СУА була Марта Данилюк, фінансова секретарка СУА.

На голову Окружної Управи вибрано Ірину Рішко, членку й довголітню голову 92-го Відділу СУА.

Сподіваюся, що в дискусії розвинеться плян, як нам включатися в роботу L. of W. Voters з метою включити наші специфічні інтереси. А наші українські інтереси дуже часто ідуть в парі з правдивими інтересами США.

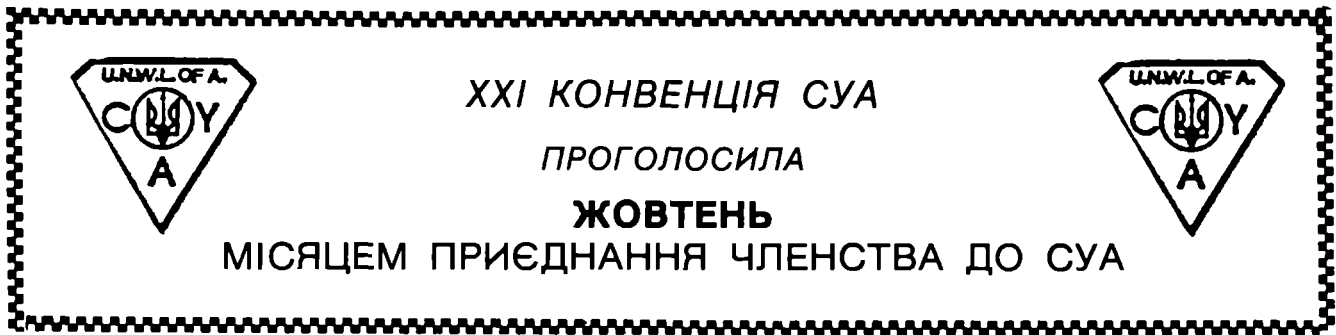
Ще кілька слів про моє друге твердження — що приналежність до позаукраїнських організацій дає користь не тільки нам, але і їм. (І то не тільки через вплата вкладки). Не забуваймо, що ми є льоаяльними громадянами США і бажаємо для нашої прибраної батьківщини якнайкращого розвитку і добра.

Отож від позаукраїнських організацій хочемо скористати: дістати підтримку в деяких наших акціях, дістати форум для того, щоб виробити правильну опінію про нас і наш бездержавний народ. Але рівночасно користають і вони від нашої присутності. Поперше, скажу зовсім просто — наша інформація протидіє советській дезінформації і впливові одиниці, актив суспільства, дістає від нас лекцію з історії, географії, культури чи політики не лиш України але і Східньої Європи. Подруге — нас подивляють за нашу кропітку працю з метою задержання нашої унікальної спадщини. Це ж збагачує Амери-

ку! Український Музей в Нью Йорку це, не забуваймо, також великий дарунок для Америки, звідки всякі науковці, мистецтвознавці чи фолкльористи могутуть черпати джерельні знання для своїх праць. А хоч би наші намагання зберегти в наших родинах українську мову — це ж якраз іде в парі з дуже актуальною проблемою — браком знання чужих мов у цій країні, так що ми є чемпіонами стремління до багатомовности. Сьогодні знавці прийшли до висновку, що друга, а то й третя мова у дитини тільки сприяє її інтелектуальному і творчому розвитку. А наші всякі політичні акції, ідуть тільки на користь політики США.

Факт, що жінки, які є членами клубів чи організацій (мабуть у кожному народі), це є найбільш активний елемент, це провідна верства суспільства, це рушійна сила у виробленні загальної опінії. Це жінки, які особливо чутливі до людського нещастя, терпіння і несправедливостей. Вони є ті, що стоять на сторожі високих вартостей і домагаються змін на краще, і тому нам з ними подорозі, бо те саме робимо ми, членки Союзу Українок Америки, в нашому вужчому суспільстві.

ПІДГОТОВКА ДО АКЦІЇ ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНОК ДО СУА

Приєднання членства та заснування нових Відділів це одно із найважливіших завдань організації, яка бажає здійснити свої цілі та забезпечити своє майбутнє. На жаль, помимо численних резолюцій, обіжників та інструкцій, членство не прив'язувало ваги до найбільш ефективного засобу а саме, планової кампанії. З уваги на те, що резолюції XXI Конвенції зобов'язали Відділи переводити такі кампанії в жовтні кожного року, слід пригадати, як їх організувати.

Акцію приєднання членства Відділ повинен дбайливо планувати і підготувати. Організаційна референтка творить комісію, до якої покликає відповідне число членок, які є обізнані з діяльністю СУА, зокрема свого Відділу. Членки комісії повинні переглянути конвенційні книжки та річники "Нашого Життя", де знайдуть багато цінних інформацій. Наступним кроком є придбання адрес осіб, яких Відділ хоче приєднати, в чім повинні бути помічні всі членки. Число жінок повинно бути тричі більше, як намічене число нових членок.

Референтка виготовляє список кандидаток, а також окрему картку (3" x 5") для кожного прізвища з поданням адреси і числа телефону та розділює їх поміж членок комісії, зазначаючи на своїм списку, кому приділено поодинокі прізвища.

Організаційна комісія повинна обговорити підхід до кандидаток на членок та узгодити, які цілі організації можуть бути заохотою для незорганізованих жінок стати членками СУА.

На зібрані адреси комісія висилає листи, які підписує голова Відділу і організаційна референтка. Лист повинен бути короткий, проглядний в ньому слід подати найважливіші почини СУА, можливості кожної членки виявити себе у різних ділянках, відповідно до індивідуальних зацікавлень. Листа закінчити запрошенням вступити в члени, залучити членську заяву.

Комісія повинна використати всі можливості розголошення кампанії, залежно від місцевих обставин прим. преса, радіопрোগрама, летючки, афіші тощо.

Найважливішою частиною акції приєднання член-

ства є безпосередній контакт з особами, які одержали листа. Протягом двох тижнів після вислання листів, кожна членка комісії телефонує до жінок, яких має на своїм списку, або користує з принагідної зустрічі, щоби поновити запрошення, більш детально поінформувати про працю Відділу та відповісти на запити. Організаторки повинні бути ввічливі і приязні навіть тоді, коли стрінуться з відмовою чи негативним наставленням до СУА.

Вислід розмови членка комісії записує на картці з прізвищем, допильновує виповнення членської заяви тих, що погодилися вступити в члени, у випадку відмови нотує коротко причину.

Трапляється, що особа, яку хочемо приєднати, мешкає далеко від місця осідку Відділу, або її життєві обставини не залишають часу на активну громадську працю. Цим жінкам пропонуємо вільне членство, що зв'яже їх з українським середовищем, дасть змогу користуватися ріжними інформаційними матеріалами та виданнями СУА, брати участь у конвенціях. Вже тепер вільні членки співпрацюють у починах СУА та піддержують наші акції. Коли б ми приєднали 1.000 вільних членок, ми поширили б організаційну сітку СУА, збільшили б число передплатниць журналу та придбали б 15.000 дол. на поглиблення праці організації. Це можливе до здійснення при добрій волі, ентузіязмі та наполегливій праці членства.

Після закінчення кампанії комісія робить підсумки, розглядає свої успіхи і недоліки. Організаційна референтка подає підписані членські заяви на засіданні Управи Відділу для офіційного прийняття в члени, картки з прізвищами тих, що відмовилися, залишає до використання у майбутній кампанії.

Голова повинна представити нових членок на ширших сходах Відділу та заохотити їх до співпраці у ділянці, в якій вони зацікавлені, заяви вільних членок пересилає до канцелярії СУА.

Організована кампанія приєднання членства це відносно легка і коротка акція, яка дає позитивні висліди та скріплює організацію.

Івanna Рожанковська

НОВИНИ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАНИХ З УКРАЇНИ

повідомляє Закордонне Представництво
Української Гельсінкської групи

ДОСТРОКОВЕ ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

7/8-1 3 липня з табору особливого режиму звільнили Михайла ГОРИНЯ (див. 6-7 і раніше). Напередодні в нього був серцевий приступ, тому М. ГОРИНЬ був певен, що його везуть не на волю, а до табірної лікарні, і всі свої речі залишив у зоні. В нього не вимагали жодних заяв і не обґрунтували ніяк його звільнення. Ймовірних причин можна бачити дві: загрозливий стан здоров'я; безпідставність звинувачення (свідки, які підтверджували "злочин" М. ГОРИНЯ, зреклися своїх попередніх показів, узятих під тиском слідчих). 5 липня М. ГОРИНЬ повернувся до родини до Львова. Він потребує стаціонарного лікування, проте не може тимчасом лягати до лікарні через тяжкий стан здоров'я дружини. Михайлові ГОРИНЮ потрібен стимулятор серця.

Стало відомо, що 17 квітня достроково звільнили із заслання Михайла СЛОБОДЯНА з Косівського р-ну на Івано-Франківщині, трохи пізніше — теж із заслання — Оксану ПОПОВИЧ (див. 3-2) з Івано-Франківська. 5 березня від "обов'язкового залучення до праці" звільнено Євгена КОЙФМАНА з Дніпропетровська.

Звільнено кількох в'язнів психотюрем: із психлікарні м. Києва звільнили Леоніда БІЛОБОРОДОВА (художника, ув'язненого за незаконний перехід кордону). Звільнено Володимира КОЛОМІЙЦЯ з Білої Церкви на Київщині. На початку липня з Донецької ПЛ¹ звільнено Володимира КАЛЮЖНОГО (художника з Донецька, ув'язненого в 1975 році за втечу до Афганістану). Стало відомо про звільнення кримського татарина Юсупа ОСМАНОВА: приблизно півроку тому його перевели з Благовіщенської СПЛ² до ПЛ загального типу в м. Фергана, а тепер звільнили. З Дніпропетровської СПЛ² до ПЛ¹ загального типу в Львівській обл. перевели Віктора РАФАЛЬСЬКОГО, вчителя історії і письменника зі Стрийського р-ну Львівської обл., який перебуває в ув'язненні понад 20 років. Василя ЛУЦЬКІВА і Миколи ГЕРШКАНУ немає в тих психлікарнях, де вони були раніше. Можливо, їх перевели до інших, а можливо, звільнили.

Редактор бюлетеню "Вести из ССР" Кронід ЛЮБАРСЬКИЙ уклав список достроково звільнених протягом 1986-87 рр. політв'язнів у хронологічному порядку. Згідно з цим списком, до середини липня 1987 року було відомо про звільнення 201 політв'язня. Якщо виключити зі списку в'язнів божевілень, за-

лишається звільнених достроково 185 чол. Список містить прізвища 52 в'язнів з України. Тим, хто хотів би ознайомитися з цим списком, радимо звернутися до Закордонного Представництва Української Гельсінкської групи (Р.О. Vox 770, New York, N.Y. 10003).

КЛОПОТАННЯ ПРО ВІДНОВЛЕННЯ "УКРАЇНСЬКОГО ВІСНИКА"

7/8-2 Як повідомляють правозахисники з Москви, 5 серпня 1987 року колишній політв'язень В. ЧОРНОВІЛ звернувся листом до генерального секретаря ЦК КПРС М. Горбачова у справі національної політики та права на дискусію національного питання і висвітлення білих плям в українській історії й культурі. Крім того, В. ЧОРНОВІЛ пропонує відновити видання "Українського вісника", що виходив в українському самвидаві на початку 1970-х років і був розгромлений радянським режимом. Вячеслав ЧОРНОВІЛ — відомий український журналіст (нар. 24.VII.1937 р.) — від 1972 до 1985 року був безперервно в ув'язненні або на засланні за активну участь в українському національно-демократичному русі. Він був ініціатором і редактором "Українського вісника", брав активну участь у боротьбі за статус політв'язня, член УГГ³. На Заході відомий як автор публіцистичного дослідження "Лихо з розуму", за яке відбув ув'язнення в 1967-69 роках. Після звільнення в 1985 році живе у Львові, працює кочегаром.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ БАПТИСТІВ

7/8-3 Івана КОРОТИЧА (див. 6-12) в м. Суми засудили до 3 років позбавлення волі умовно і звільнили з-під варті.

7/8-4 9 лютого 1987 року в Києві відбувся суд над Віктором ЛИТОВЧЕНКОМ. Вирок — 3 роки таборів суворого режиму за ст. 187¹ КК⁴ УРСР ("наклепи на радянський державний і суспільний лад").

7/8-5 Івана ПЕТРЕНКА (див. 6-14, там вирок подано неправильно) засудили 12 лютого 1987 року до 2,5 років таборів загального режиму. Оскільки І. ПЕТРЕНКО пенсійного віку, він має бути звільнений за амністією.

7/8-6 13 травня 1987 року в м. Слов'янську Донецької обл. було затримано два автомобілі, на яких перевозили тираж підпільного баптистського

журналу "Вестник истины". В одному автомобілі був Анатолій Михайлович ЛОМАКІН (нар. 1954 р.), в другій — Михайло Васильович БЭЛОВ (нар. 1959 р.) і Олександр Петрович ДУДЕНКОВ (нар. 1968 р.). Їх доставили на місцевий опорний пункт міліції. 2 тисячі примірників журналу конфіскували. Затриманих баптистів невдовзі відпустили.

7/8-7 Власті продовжують розганяти молитовні зібрання баптистів. Так, міліція і місцеві власті вдерлися на Великодне зібрання в м. Ковелі, перервавши моління і переписавши імена зібраних. У Луцьку на Великдень за будинками віруючих встановили нагляд, щоб перешкодити молитовним зібранням.

СМЕРТІ В'ЯЗНІВ СУМЛІННЯ

7/8-8 3 липня 1987 року померла від раку щойно звільнена з табору член Ради родин в'язнів ЄХБ⁵ Уляна ГЕРМАНЮК (див. 4-1, фото поряд).

7/8-9 Стало відомо, що в 1985 році помер у таборі 43-річний п'ятдесятник Семен ТКАЧЕНКО. Адреса його родини (мати Анастасія Федорівна, батько Федір Федорович, брат Микола, сестра Надія, дружина Тетяна Степанівна): 320903, м. Дніпропетровськ, сел. Таромське, вул. Бібліотечна, 16.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КРИШНАЇТІВ

7/8-10 У березні 1987 року співробітник КДБ⁶ відвідав дружину політв'язня Євгена ЛЮБИНСЬКОГО (див. 4-17) Світлану в с. Мишарівка Він-

Уляна Германюк

ницької обл. і цікавився її контактами та погрожував позбавленням батьківських прав, якщо вона не змінить своїх переконань.

1. ПЛ — психіатрична лікарня (загального типу)
2. СПЛ — спеціальна психіатрична лікарня (психотюрма).
3. УГГ — Українська Гельсінкська група
4. КК — кримінальний кодекс
5. ЄХБ — Євангельські християни-баптисти
6. КДБ — комітет державної безпеки.

зладила Н. Світлична

*****

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В часі від березня до кінця червня вплатили:

12-ий Відділ СУА	500.00 дол.
89-ий Відділ СУА	250.00 дол.
99-ий Відділ СУА	100.00 дол.

Разом ..... **850.00 дол.**

В рубриці "Замість квітів і подяк" ..... 115.00 дол.

Разом ..... 965.00 дол.

Досі вплинуло ..... 76,824.00 дол.

Разом ..... **77,789.00 дол.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Окружна Управа СУА в Дітройті складає вислови щирого співчуття почесній голові Окружної Управи, **Павлині Будзол** по втраті єдиної доні **Оксани**, як також братам і дітям покійної, а замість квітів на могилу посилає даток 25.00 дол. на Фонд ім. О. Лотоцької.

У світлу пам'ять **Софії Дольницької, Ірини Козаченко і Оксани, Доньки п.п. Будзол**, пересилаю 30.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької, **Оксана Ткачук**

В пам'ять **Дмитра Барана**, який упокоївся в рідному селі Лісниках повіт Бережани, складаємо 40.00 дол. на Фонд ім. О. Лотоцької, синів Михайлові і його дружині Михасі та їхнім дітям з родинами пересилаємо сердечні співчуття, **Анна Варчак, Олександра і Микола Крумшини з родиною.**

ПОДЯКА:

З висловами вдячності 75-му Відділові СУА за кошук з "Великодними снідами" складаю 20.00 дол. на фонд СУА ім. О. Лотоцької, **Оля Плакида.**

ПРАБАБУНЯ НА КОНВЕНЦІЇ

Заворкотіли мотори і літак легко піднявся. Я замкнула очі. Здавалося, що сиджу на твердій дерев'яній лавці третьої класи галицького поїзду і їду до Львова на Загальний З'їзд Союзу Українок. В ушах одностайна музика залізних коліс, думки летять до маленьких дітей, які лишилися під опікою бабуні, а серце стукоче тремою: це перший раз їду репрезентувати Філію Союзу Українок і буду здавати звіт — усно — перед цілим Збором, скромний невеликий звіт. Не цілий рік я очолюю Філію, яка, колись дуже діяльна, в останніх роках пережила кризу на тлі особистих амбіцій двох надто активних союзниць (часом і то стає кризою). Голос польського кондуктора що мав грюкнути залізними дверима і заповісти станцію Брюховичі стає чемний, лагідний і заповідає англійською мовою: "зближаємося до Клівленду. Прошу замкнути ваші пояси". Заглядаю у вікно. Зникає білий туман. В долині лискучі стяжки далекобійних доріг. Чимраз виразніші візерунки освітлених будівель міста.

Хоч то лише четвер, в готелі вже багато союзниць. Обступили реєстраційний стіл, старі знайомі вітаються, нові знайомляться, чути обі мови (реєстрацію полагоджують англомовні), дуже вміло, шелестять чеки і долари...

Голова і членки конвенційного комітету мають повні руки роботи. Молоді, усміхнені личка, певні себе, вдоволені свідомістю, що потрібні громаді, що виконують корисну роботу. Я гість, без обов'язків, обсервую, подивляю справність і, все думками вертаюся в минуле: 50-55 років назад. Союз Українок в Галичині ріс на моїх очах. В скромній залі Народного Дому рік-річно росло число делегаток. Набирали ширини змісту звіти, появлялися нові бесідниці, між делегатками росло число жінок селянок, які без тремти виступили в дискусіях, Ідея Днів Селянки активізувала ще більше село, росли Кружки С.У. по селах, міцніли Філії, незважаючи на тиск польської поліційної руки. Провід пробивав вікно у широкий світ за границю і кожний новий контакт з діячками чужинецьких жіночих організацій, здобутий чи то особистими знайомствами чи організаційними, цінився дуже високо. Не уявляли собі колись "в дома" як зміниться ситуація.

На конвенції в Клівленді була присутня п. Маргарет Сулліван секретарка Національної Ради Жіночих Клюбів Америки, а чільні жінки Клівленду запрошувалися самі брати участь в передконвенційній панелі англійською мовою. Заля була виповнена по береги, аудиторія з цікавістю слухала про різні ас-

пекти і можливості жіночої праці, різні русла, якими жінки можуть впливати на біжучі події і політику могутньої Америки. Треба тільки відкрити очі і хотіти.

Пухкими килимами входили делегатки у велику залю нарад, а я швидко перетинала "Єзуїтський город", вдихала запах свіжо вимитих асфальтових вулиць, в ушах дзвеніли галасливі трамваї, яскраво юрмилися перекупки на ринку, ніжно плюскотіли водограї коло львівського ратуша. По скрипучих сходах вбігаю до великої залі Народного Дому. За президіальним столом пізнаю пань: Олесницьку, Рублеву, метушиться все заабсорбована справами сенаторка О. Кисілевська. Наради ведуть на перемену посол М. Рудницька і О. Шепарович. Енергійний стукіт молотка привертає мене до дійсності. Увага! Заля завмерла в мовчанці, коли хорунжі гордо вносили прапори округ, а за ними входили достойно: Голова і члени головної управи, всі міністри, генерали Союзу Українок Америки. "Таж це ціла армія" — шепнула моя сусідка, а я нишком обтерла сльозу.

За президіальним столом міняються голови конвенційного комітету, предсідниця конвенції, почесні голови і почесні члени. Шукаю очима по залі знайомих з-перед півстоліття. Та дарма! Заля мерехтить модерними строями, вибагливими вишивками, молоді обличчя мішаються з чепурними зачісками сивіючих бабунь. О, яка здорова і гарна українська жінка.

А все таки на святковім полуденку я стрічаю знайому з-перед півстоліття, працівницю канцелярії Союзу Українок у Львові. "Чи ви приїхали ровером" — питає мене, пригадуючи, як я не раз "паркувала" свій ровер за канапою елегантної канцелярії Централі. Ровер був тоді нашим економічним способом комунікації. Ми пустили сльозу, згадуючи минуле, і з гордістю дивилися на наших дочок і внучок, радіючи їх громадським наставленням.

Численні панелі і дискусії, багатство зацікавлень, обсяг праці, величина бюджету запаморочили мою стару голову, що думає ще категоріями галицької, провінціальної "діячки". Внучка пропонує відпровадити мене до кімнати, та я, захоплена нарадами, забуваю за лікарські доручення. Порівнюю допомогу Бразилії і колись щорічну збірку "Брат братові" або дивлюся на довгу чергу перед мікрофоном охочих дискутувати і пригадую подію на жіночих зборах у місті С. в яких я вперше брала участь. Після доповіді голова відкрила дискусію, і ніхто з присутніх не брав слова. Голова Філії, жінка адвоката, звернулася тихцем до помічника свого чоловіка:

НІНА МИХАЛЕВИЧ

ЛІТОМ В ГАНТЕРІ

Ось ми з Лесею і в Гантері на Кобзарівці в мотелі "Ксеня" у п. Олі. Навколо гори і ліси. Кажуть, як в Карпатах. Це очевидно перебільшено. Далеко Куцому до заяця, Гантерські горбки нагадують здалека наші Карпати. Це люди наші тут в Америці вже забули Говерлю, Попа Івана, Черемош. Але тут гарно! Ліси з перевагою шпилькових, потічок з пстругами та, в якому попритулювались річні раки, гриби, малини, очевидно і суниці. Пахне, пахне смерека, сосна, в полі чебрець, люцерна... Гарно. Дуже гарно. Аби ноги здорові — які чудесні прогульки в околицях!...

В кімнатках є все необхідне. А п. Оля смачно годує свіжою здоровою їжею. З десертом і в обід і на вечерю. Мало того — ми вже тут тиждень і кожний вечір відбувається щось з культурної ділянки. І чудесна гуцульська церковця на горбочку, в якій відбуваються Служби Божі. В ідальні наша преса. Симпатично. В літі людина їде відпочити, відпружитись. У п. Олі на Кобзарівці можна дійсно прекрасно відпочити. Відійти зовсім від обридливих, настерливих американських реклам і побути в своєму, рідному оточенні. Гарно! Як п. Оля з тим всім сама собі дає раду? Це не легко з таким підприємством, і щоб було разом з тим так затишно. Пані Оля зуміла з'єднати найпрекрасніше в світі: природу і мистецтво. Майже кожний вечір щось відбувається. Але... але **обов'язково** перед шильдом Jewett мусить стояти "Reduced Zone Speed to 25 m.".

"Докторе, рятуйте ситуацію". Він зголосився до слова і поставив пропозицію щоб розв'язати місцевий Союз Українок, тому що ніхто не зацікавлений його діяльністю. Тоді доперва розв'язався мішок з дискусантами.

Яку велику різницю творять два чинники: свобода і економічний стан суспільства. Як виросла українська союзниця! — як завзято охороняє свого острівчика перед бурунами чужого моря. Та море, що нас оточує, засильне, щоб його звозувати. Миусимо зробити собі з нього приятеля, союзника, який шануватиме "людські права" нашого острівчика і зможе зберігати нашу ідентичність. Вже є відважні молоді, які, мов козаки на чайках, вирушають за "сині обрії" і здобувають там нові позиції в науці, мистецтві, комунікації, поширюючи в чужині добре ім'я України. Гарно, що Союз Українок почав практикувати у вихованні позитивну систему (на відміну від прийнятої у нас негативної) і дає їм признання. До товариства п'ятьом нагородженим на бенкеті напевно є багато ще таких, які без слави працюють у своїх ділянках. Та все ще наша жінка не навчилася бути самолюбною для своєї організації. Як багато енергії вкладає для цілої громади, як багато обов'язків бере на свої плечі, залишаючи чоловічій половині повно вільного часу, який вони виповнюють яловими дискусіями над "принципальними" справами. Робимо то без слова признання. На Конвенції не було ні одного представника загальної преси. Вона ж має тримати

ІРИНА РЕЙТ

ЛІТО ГРАЄ В ЗЕЛЕНЕ

Зелен-зелені трави на луках.
Куці зелені й дерева.
Зазуля в лісі зелено кука.
Зелена пісня джмелева.

Зелен-зелений шум в очереті.
Води ставка зелені
З зеленим вітром плещуть у дуєті
Зелені плюсь! плюсь! теревені.

Зелен-зелена жабка до мене
Зеленим оком моргає;
Зелений хлопче! Заграй в зелене!
Бо літо — в зелене грає.

увагу на живчику життя громади. За тиждень дістали ми наше власне звідомлення. Мені пригадалася співанка наших газдинь: "Випила, викилила, сама себе похвалила....".

Дітройтська "криза" і двобій параграфами статуту відсвіжив в моїй пам'яті подібну ситуацію на котрімсь З'їзді у Львові. Централя мусіла розв'язати одну Філію щоб зберегти здоров'я Т-ва. (Богу дякувати тим разом не було аж так трагічно). Вже тоді мали ми здібних, красномовних адвокаток, які обороняли слушну рацію.

Камінна Леся в Клівлендському парку наче усмінулася коли залага трьох автобусів і декілька авт оточила її з квітами і пошаною і набирала від неї сили і наснаги на дальші дні і роки двигати тяжкий камінь на "круту гору крем'яную".

Я дивувалася, що хоч багато жінок виїхало в неділю, в понеділок заля нарад була все ще повна і делегатки уважно слідували за змістом кожної резолюції, свідомі що це не записаний папір, а зміст і напрямні праці на наступні три роки. Щирі бажання і тихі молитви сили і витривалости для нової Управи лишали делегатки, для яких стелилася не раз і 12-годинна їзда автотом, а для деяких гуділи вже мотори потужних літаків. Я вдячна доням і внучкам, які переконали мене розірвати павутиння старости і відмолодитися в Клівленді.

С. Б.

УКРАЇНЕЦЬ-ЕМІГРАНТ СТАВ ФЕДЕРАЛЬНИМ СУДДЕЮ

ВАШІНГТОН — Три десятки років після того, як він прибув до Сполучених Штатів у шатах емігранта, Богдан Футей вперше одягнув шати федерального судді. Ця історична подія відбулась 29-го травня 1987 на спеціальній сесії Суду позовів (U.S. Claims Court) у Вашингтоні, на порядку денному якої було записати д-ра Футея.

"Щось такого може статись тільки в Америці", сказав проф. Юрій Кульчицький з Університету Янг-ставну, який розповів присутнім на сесії про перші роки судді Футея у США. Він родився перед вибухом Другої світової війни в Бучачі на Україні; після війни емігрував з Німеччини до Аргентини і щойно 1957 року, все ще як "людина без держави", оселився у Клівленді. Тоді — згадував проф. Кульчицький — суддя Футей слабо знав англійську мову і заробляв тим, що викладав еспанську мову в середній школі. Але в нього було бажання йти далі. Він закінчив право і згодом відкрив адвокатську практику.

У Клівленді д-р Футей включився в політичне життя, став активістом Республіканської партії (заслуга за це належить політичному діячеві Тарасові Шмагалі, який також прибув з Клівленду на присяження судді Футея) і деякий час працював у прокуратурі міста. Він активно працював в кампанії за вибір президента Рейгана (7-го квітня, на сесії сенатської комісії, яка розглядала кваліфікації д-ра Футея, перед тим як затвердила його суддєвську номінацію, огайський сенатор-демократ Говард Меценбаум заявив, з гумором, своїм колегам, що єдиною негативною рисою Футея є те, що він з великою наполегливістю працював в кампанії Рейгана). Три роки тому він був призначений на квазі-суддєвське становище, як голова федеральної комісії справ розрахунків між американцями і іншими країнами.

Головний суддя Суду позовів Лорен Сміт провадив церемонією інсталяції нового судді. Він нагадав девіз цього суду — слова президента Лінкольна — що обов'язком уряду є починити справедливість в однаковій мірі — так проти себе як і проти окремих громадян. Суд, в якому тепер працює д-р Футей, власне вирішує справи, в яких громадяни мають претензії до федерального уряду і позивають його.

Суддя Футей склав присягу на біблію, яку тримали його діти Ліда і Андрій, а тоді його дружина Мирослава одягла його в суддєвську мантію. Ця мантія — звернув увагу головний суддя Сміт — належить громадянам США, на користь яких працює суддя Футей.

Церемонія присяження і одягнення в тогу судді Футея мали історичне значення для американської України. Але цю церемонію попередили не менш історична подія, що відбулася в четвер, 7-го

Справа: суддя Богдан Футей, його дружина Мирослава, член США, Клівленд та Марта Богачевська-Хом'як.

травня 1987, коли Сенат США — "нації емігрантів" — затвердив номінацію емігранта українця Богдана Футея на федерального суддю.

Нині суддя Футей вирішує справи, де однією із сторін є уряд, який тридцять років тому дав йому візу-дозвіл оселитися у Сполучених Штатах. Його призначення на цьому пості триватиме 15 років. Як суддя — на підставі конституції, що він її присягав хоронити — він не залежний ані від уряду, який його номінував, ані від сенату, який затвердив його номінацію.

Марта Богачевська-Хом'як

НОВИНИ З УКРАЇНИ

У Києві у видавництві "Радянський письменник" вийшла збірка "Поезії" Василя Бобинського. Упорядник включив до неї найсуттєвіше з творчого доробку цікавого поета.

Василь Бобинський (11.3.1898 — 2.1.1938), Галицький поет, прозаїк, перекладач, публіцист, журналіст і літературознавець. В 1930 р. переїхав до УРСР і поселився в Харкові, там належав до літературної організації "Західна Україна". В 1934 р. був репресований і запроторений у советські концентраційні табори, де й згинув у 1938 р.

* * *

Побачив світ 49 том "Зібраних творів" Івана Франка в 50 томах. Книга охоплює листи письменника періоду 1886-1894.

* * *

У Кіровограді на одному з будинків встановлено меморіальну дошку композитора Ференці Ліста. Цим актом відзначено 175-річчя з дня народження угорського композитора і піяніста, який восени 1847 р. виступав на сцені місцевого літнього театру.

КАЛЕЙДОСКОП Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

Україна. Львів. Великою популярністю у Львові користується міський клуб творчої молоді. Тут також відбуваються вечори дружби молоді, що приїздить до Львова. В місяці травні тут демонструвала свої роботи мистець Вікторія Ковальчук, член клубу та виступав інструментальний ансамбль "Калина".

Ольга Стражнева, 14-літня школярка з Запоріжжя здобула золоту медаль в гімнастиці, побиваючи Світлану Байтову з Білорусії та Єлену Ґурову з Москви.

При розкопках Камової могили поблизу села Родіянівки Криворізького району археологи виявили високохудожні прикраси — золоті брошки, коштовні сережки, ланцюжки, які належали багатій сарматській жінці. Знайдені прикраси передано в музей коштовностей Києво-Печерської лаври.

Чи можна використати до випікання хліба та інших борошняних і кондиторських виробів енергію сонця? Коли вчені Київського технологічного інституту харчевої промисловості взялися за розробку цієї теми, одержали позитивні результати. Створивши спеціальну геліопіч, одержали печиво, яке відповідає всім вимогам. Одержані результати продемонстрували великі можливості використання сонячної енергії. Соняшні пекарні цілком можуть бути використані в південних областях України, де не має нестачі в соняшних днях.

У приміщенні Товариства "Україна" в Києві експонувались роботи вишивальниці з Австрії, Ксені Колотило. Вишивальниця родом з села Підзахаричі Чернігівської області. Ксеня Колотило живе в Австрії майже 50 років. Витвори К. Колотило, в тому й мальовані голкою картини.

Мистцеві Тетяні Голембієвській з Києва присвоєно почесне звання народнього художника України. В указі Президії Верховної Ради УРСР вказується, що цим актом визнано заслуги малярки в розвитку образотворчого мистецтва та в педагогічній діяльності в Київському Художньому інституті.

Створено комітет для підготовки відзначення 100-річчя з дня народження Леся Курбаса — видатного українського режисера. В склад комітету, який очолює артистка О. Кусенко, ввійшли чільні представники українського культурного життя.

Художниця Тетяна Яблонська створює серію картин, присвячену Києву. 40 полотен розказуватимуть про визначні місця Києва, пам'ятки історії та культури, сучасну архітектуру, краєвиди столиці.

США

Клівленд. В днях 22-25 травня тут відбулася Конвенція СУА з участю 181 делегаток. Конвенцію привітав телеграмою президент Рональд Реґен з дружиною Ненсі. На голову СУА вибрано Марію Савчак.

В престижевому журналі "Нешенел Джіографік", за місяць травень появилася дуже цікава стаття "Україна", автором її є Майк Едвардс. Перекладницею під час подорожі була Таня Д'Авіньйон, яка відвідала Україну, землю своїх батьків. Стаття ілюстрована мистецькою фотографією Стіва Раймера.

Селі К. Райд — 30. Перша американська жінка — астронавт одержала академічну позицію наукового співробітника в стемфордському університеті — це її альма мати. Д-р Райд це фізик — жінка, що в 1983 році стала першою американкою, яка відбула шестиденний політ у простір, як член залоги сьомої ракети. Вдруге вона подорожувала в 1984 р. на восьмиденному політі.

Дітройт. Дуже корисне видання появилася в ділянці педагогічної літератури це є "Українська абетка — читаємо, пишемо, малюємо" призначена однаково для українських дітей як і для чужинців, які вивчають українську мову. Підручник видано заходом педагога мґр. Лади Прокоп. Зокрема призначений він для дошкілля і для перших років народньої школи. Видання ілюстроване технікою компютора.

ВАКАЦІЙНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Вузька стежка біжить вологою від раннього холоду лукою, струшує росяні краплі і вибігає на ясної тинисту дорогу, якраз біля розколеного дуба. Треба ще минути білу хату, напіврозкрити залізну браму з написом "фор рент", пахуче дике зілля на закруті, а вже ноги грузнуть у сипкому піску і підхоплює безкрая синь соняшного простору. Зеленаве плесо, зморщене дрібними бризками при березі, глибшає переливками аж до темної смуги горизонту, де, ледь-ледь рухаючись, пливе самітний білий вітрильник.

Пляж, ще зовсім не займаний, лагідним півколом обіймає спокійне плесо затоки, пахне водою і вологою верболозою. Скоро — розкласти лежак, кинути капці, рушник! Як добре, що за сімома горами і лісами залишилося димне місто, тісно закреслені вулиці і напружені дні, міряні часом годинника! Пливе ліниве тепло, м'яко сплескує прибережна хвиля, прижмурені очі звільнено насичуються зелено-соняшною вакаційною бездіяльністю.

"...Тут поставимо парасоль.. ні, — трохи вправо, ще далше, якраз добре, але ж робиться гаряче...". Полотняний, у пояси лопух, настромлений на дерев'яному стеблі підіймається угору, і в гладкому розп'ятті падає на ясний пісок тинистим кругом. Пухкорожева пані Галя зосереджено стеле помаранчевий пляжовий рушник, ставить велику білу торбу, меншу плетену, ще одну з плящинами, тоді, мале кріселко, яке рішуче повинно б бути вдвоє більше, і — говорить! Говорить з плоскогрудою, у темнім купальнику пані Тасею, яка працює суспільно, але зараз не проявляє ніякої активної діяльності, облита потоком рожевих слів.

— "Дивіться! вона знову печеться на сонці — аж почорніла!!", невдоволений голос Галі виразно пливе на хвилі.

— "Не розумію, як жінка старшого віку так нехтує своїм здоров'ям! Але ж очевидно, що остерегають! (це, до Тасі..) Усі лікарі згодні що сонце — нездорове! Високий тиск крові, шкіра — сохне просто, як пергамен, зморщки, взагалі..", слова дрижать обуренням:

— "Але, як комусь здається, що в нього постійно молоді літа, то сумні наслідки..", легкий вітрець бризнув краплями, гарячий пісок під ногами, і — вже холодна зелена хвиля несе "старший вік" подалі від берега, тинистої парасолі і зловіщої прогнози соняшного культу.

Поволі серп пляжу оживає барвистими кругами парасолів, кам'яними сходами обережно ідуть статечні, вакаційні гості. Ці, що, не поспішаючи, їдять добрий сніданок, кінчають ранню туалету і будуть оптимістично молодіти на лоні природи. Зате, обабіч сходів — у фонтанах піску, збігає вниз сама струнконога молодість і, захопивши синій простір, грає у відбиванку соняшним м'ячем. Зліва — царство казкового дитинства. Роста могутній замок-фортеця, оборонні мури вклепані червоною лопаткою, засмагли малі руки обережно кладуть патичковий, підйомний міст. Побіч — мала істота в рожевім купальнику, (випнятий животик, круглі колінця..) саме поклала останню піскову "бабку" і не зводить погляду з хлоп'ячої будівлі. Два кроки ближче, — оборонно підіймається червона лопатка:

— "Юрчику! Будь чемний і не докучай Нусі!! Во-

Рис. Ліда Пясецька

на ще маленька дівчинка — бавтеся гарно разом! "Маленька дівчинка", цілком свідомо своїх жіночих привілеїв, уже підносить круглу лапку над загрозеним царством, як червоним викидом летить угору плястикова лопатка і — пац! пац! пац!, падає просто на ясну, круглу голівку.

— "Ма-а-моо...", жалісний звук гине у срібних водних бризках, момент вагання, і — дві ворожі істоти дружньо поринають у розгойданому плесі.

Десь біля полудня надходить берегом "пан з галузкою". Зелені штанці, зелений водний матрац і зелена, завжди свіжа галузка. "Пан з галузкою" напевно неодружений. Він, не поспішаючи, встромлює галузку у пісок, вільно усміхається до людей і соняшного дня, а опісля, піднявши плоский матрац до пружної, зеленої сили, впливає на нього у зелений, водяний рейс. Проти білого готелю, там, де берег збігає вниз тінистим ярмом, розкладена кольоровим вахлярем вакаційна "сметанка", а серед неї — пані меценасова. Біле "бікіні" на стрункому, засмаглому тілі (скільки їй років?..), чернолицукуча, по індійськи сплетена коса з-під білої шапочки кинена через плече. Лежить у розкішно-лінійній позі на плетеній лежанці. Кругом — охоронний гурт різного віку чоловіків, бо меценасова приїздить звичайно сама; самісінька. Лисавий меценас не купається, зрештою, зайнятий професійними справами лиш деколи, суботніми вечорами, являється при бриджовому столу. Зате панове дбайливо опікуються самотньою пані. Найкраще вив'язується з цієї вдячної ролі молодий, чорнявий Ромко, який саме м'яким рухом сипле золотий пісок на смаглу стопу меценасової.

— "...Самітний? Ви його жалуете??", — дивується рішучий голос під тінистим деревом. Голос належить буйній ростом Катрусі, у якої вправді немає слуху, але зате є "абсолютна пам'ять". Самітний — малий, непоказний чоловічок у великому, ковбойському капелюсі, сидить на дерев'яній колоді біля берега і мрійливо глядить у зелений простір.

— "Правда, — він тепер спокійний і тихий, але — сьогодні ж не субота і його не "тягне"! — повчально заявляє Катруся.

— "Тягне? Що тягне??", хоче знати тоненька, білотіла панна Стефа.

Катря міститься вигідніше в півтінні великого дуба (має алергію до сонця..), і з насолодою смакує власні слова:

— "Вони приїздили тут вперше разом, з дружиною, так, він одружений (нешасна ж вона!) Мешкали у приятелів, он там, у цьому білому домі на горбі. Минув день, два, все гаразд, аж прийшла субота! Знаєте, як це "вікенд"! — з'їхалися друзі, гостина, співи, одним словом — весело, а опісля рішили покупатися, вода ж тут чудова! Ледви прийшли на пляж, (а вода була тоді бурхлива і високі хвилі..) як він, не сказавши ні словечка, скинув сандалі, перехрестився, і — поплив навпростець! щораз то далше і далше аж зовсім щез з очей. Час минав — а він не вертався. Ясно, що ми всі хвилювалися! Бідна Та-

Рис. Ліда Пясецька

мара (це його дружина..) аж умлівала.. збіглися люди, подзвонили до прибережної сторожі.."

— "Чому?", не наспіває Стефа.

— "Як це — чому?", обурюється Катря, "треба ж рятувати людину! Приїхав моторовий човен, пригнала поліція, амбулянс ждав біля самих сходів, навіть репортер з готелю прибіг з фільмовою камерою"... хвилина важеної мовчанки.

— "І що? що далше?"

— "Минуло півгодини, може довше, вже не тямлю, як серед хвиль показався човен! Друзі потішали нещасну дружину, хоча поправді ніхто і не думав, що його виловлять...".

— "І виловили? Потопельника??"

Катруся гнівно махнула рукою:

— "А тут хто сидить? Потопельник?? Знайшли його майже дві милі від берега. Плавав собі горілиць серед хвиль, як риба! Мало цього, він ніяк не давався рятувати! Пручався, побив одного прибережника, другого вкусив у вухо, ледви привезли зв'язаного, ..забрали на ніч до тюрми, а бідна Тамара мусіла заплатити викуп, а який стид?? Він! Що йому!! Горлав на увесь пляж, що він — моряк чорноморської флоти, що вода — його любка, вона його манить, "тягне" до себе, а тоді як заспівав!! (і де такий голос взявся у малого чоловічка?):

— "Грай море, чорне море, гала гі-гі, ге-е-й!"

Від цього часу Тамара їде літом на Флориду, а він сюди сам. В суботу його ніхто не займає, а в будні дні він зовсім спокійна людина; от бачите самі," — закінчила з полегшею.

Пополуднева сонна тиша пливе теплими хвилями, дрімають ясні домики в тінях дерев. Духмяно пахне нагріта сонцем лука, десь одностайно бричить косярка і несміливо відзиваються в траві пільні коники. Білий собака сонно простягнувся під порогом, не чути перекликів дітей, кольорові намиста пляжових рушників завішені на зелені пополудня, ліниво сохнуть у соняшній тиші. Вакаційна сіеста.

Дві клепки вгнуті, а по середині грибок.

Ця будівля модерна.

Майдан, саджавка з водограєм,
лавки, квітки, дерева і трава,
великий двір потужний.

Співає хор якийсь під голим небом,
з оркестрою підступують студенти,
маршують демонстранти
зодягнені чомусь в зелено-пестрі
шати.

Ніхто так дуже
уваги не звертає
ані на хор на сцені,
ні на оркестру,
ні на крикливих демонстрантів.
Ліниво простягнувся бурлака
на траві
цілюються закохані якби нікого
тут і не було,
літають голуби і мєви,
відпочивають байдужі до всього
люди.

Зате коло станків
де продаються кава і ковбаски
довжаться черги
ніколи ненасичених міщан.

ВЕЖА — НАЙВИЩА В СВІТІ

Струнка стоїть, висока
цей розглядається вкруг:
по цей бік озеро глибоке,
по той бік місто гомонить.
Тут хмародери чешуть небо,
там риби косяком плывуть.
Шляхи переплітаються потужні,
дерева тихо гілля гнуть
поміж маленькими хатами.
Метушаться в поспіху люди,
і поїзди-гадюки приповзають.
Авта як іграшки.
Навіть тоді, як подолині
мряка і дощ і сніговія,
золотить сонце шпиль,
хоч блискавиці розбиваються
об верх.

Із збірки "Торонто", яка приготвується до друку.

Коли вже сонце котиться вниз до смугастого горизонту води, а над верховіттям дубів глибшає синь підвечірнього неба, оживає надбережна променада. Бадьорі, старші панове, відсвіжені пообіднім спочинком, їдуть роверами і весело здоровкаються. (..короткі шорти, по-молодечому розстібнута на грудях сорочка і спортові "Адідас" на ногах!). Менш бадьорі, їдуть сацеровим кроком, заклавши руки за спину, (довгі штани, шкарпетки, і на рем'янець сандалі..), задержуються, — жива дискусійна жестикуляція, ось піднесений угору палець довгоногого магістра Славка переконливо дзьобає в груди повнобокого професора (на пенсії!) Маркіяна. Теми є лиш дві, або, — суспільно-політична, (і його мали б вибрати головою?? неможливе, але ж він..."), або — про минуле, бо кожний пише спогади (...що вони знають! за моїх часів, пам'ятаю.."). Пані є усі молоді і засмаглі, у білих штанах, кольорових накидках і темних окулярах, вони часто і гарно сміються, дзвонять браслетами і плывуть на високих закаблуках. Пані Люна і панна Рома ведуть пухнасто підстрижених песиків, вони, (цебто песики, не пані) бувають аристократично-расові з "педіґрі", менш расові, або зовсім мішані, але зате із гарним ім'ям і цікаво підстрижені. Старших пань немає, є лиш справжні, автентичні бабуні. Саме сива добродійка-бабуня зовсім неуспішно заганяє громадку довгоногогих малих створінь розсипаних в погоні "хованого". Але скажімо поправді, хто — коли хотів іти спати у такий мо-

лодий вакаційний вечір? Лисавий поет Марко, ще недавно розспіваний в елегійних тренях по своїй дружині, веде чорняву Зою і м'яким баритоном наспівує нові поетичні строфи. Із закруту вистрілює червона ракета спортового "Порша", пролітає в бризках сміху і окликах, — дорога молодим!, і вже зсезає у сивій темряві.

Світяться теплом вікна хат, плыве по росі дзвінкий гомін, десь далеко ритмічно б'є "біт", в придорожнім домику веде мелодію гітара, підхоплена пісню: "...червоне — це любо-ов, а чорне, то журба-а..." На силуеті соснового віття зачепився срібний вирізок, густіє білим туманом Чумацький шлях, і нечутно викочуються на поляну неба зоряні колеса Великого Воза. Цього самого, про якого, хтось — комусь давно сказав: "...мила, коли б розійшлися наші життєві дороги, то знай, що в погідну ніч усе зустрінеться на цьому сузір'ї наша туга.."

— "Ма-аамо!", гуде молодий басок, "Ми їдемо до кіна, і вернемося пі-ізно!!". Розсипаний сміх, тріснули двері, спішні кроки по східцях, шум мотору — спокійна нічна тиша.

В хаті пахне літом. Нагрітим деревом, зіллям і безжурним соняшно-блакитним днем. На веранді, не на "порчу", а саме на правдивій, як колись дома, веранді, вікна широко розкриті, плыве вечірня вологість і запах свіжо скошеної трави, лагідно заколисує одностайний шум хвиль.. ще моргає останнє колесо Великого Воза.. Сплю.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ НАД МОРЕМ

Зліва: Деніс і Слава Стахови, Оксана Третьяк, Mr. Lonuie Mc Guire Museum Curator for Exhibits Statue of Liberty National Monument Liberty Island, д-р Юрій Третьяк, Ольга Третьяк.

Fr. I. - Dennis and Slava Stachiw, Oksana Trytiak, curator from the Immigration Museum Mr. Lonuie Mc Guire Museum Curator for Exhibits Statue of Liberty National Monument Liberty Island, Dr. Jurij Trytiak, Olha Trytiak.

Вже втретє Український Музей влаштовує товариську зустріч над морем, в Спрінг Лейк, Н.Дж. Як у перших двох попередніх роках, ця товариська зустріч прихильників Українського Музею в Нью Йорку, получена із елегантною програмою, це вдала форма для збірки фондів на потреби Українського Музею. Ідея подружжя Юліяна і Марії Бачинських стає традицією, що її реалізують навесну, згадані вже добродії Українського Музею, члени Управи Музею і члени комітету Будівельного фонду Українського Музею.

Приємне приміщення над океаном, обстановка Варрен готелю в Спрінг Лейк, смачний полуденок, мистецькі ви-

ставки — притягають публіку з Нью Йорку, Нью Джерзі й околиці.

Зустрічю проводила Марта Кебало. Катя Оранська Петик порадувала своїм співом присутніх, виконуючи українські пісні та арії із музичних американських вистав. Тріо Олеся Кузишина музичною програмою створили мистецьку атмосферу зустрічі. Ільона Сочинська Шиприкевич і Аня Фаріон — мисткині, яких виставки відбулися під час товариської зустрічі: перша виставила малярські праці, друга скульптури.

Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку збільшився 10,000 долярами, а присутні перевели приємне весняне полудне в гарній атмосфері. Членки Союзу Українок Америки радіють ростом Українського Музею і увагою, якою втішається музей серед української громади.

Виставка малюнків Ільони Сочинської. Зліва В. Івануса, М. Даниш, Л. Артимішин, С. Крушельницька, В. Скоп.

Exhibit of the work of Ilona Sochynsky. Fr. I. - W. Iwanusa, M. Danysh, L. Artymyshyn, S. Krushelnycky, V. Skop.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

З ДУМОК ЕРІХА МАРІЇ РЕМАРКА

Лев вбиває антилопу, павук — муху, лис душить курчата. Яка є одинока раса в світі, що бореться сама з собою, вибивається без відпочинку? Очевидно — корона сотворінь — людина, яка вимислила слова: любов, доброта і милосердя.

А хто є одиноком сотворінням у природі, що є здібне вчинити самогубство? Знов людина, яка винайшла Вічність Бога та Воскресіння. Тепер бачимо з яких протилежностей ми складаємося.

КАЗКА ПРО ХВИЛЮ

Колись була собі хвиля, яка закохалася в камінь, скажім на Капрі. Пінилася, танцювала коло тієї

скелі, цілувала її днями і ночами, огортала її своїми білими раменами, стогнала, плакала, просила, щоби камінь прийшов до неї.

Доти його любила і кружляла коло нього аж дочекалася, що підмитий впав у її обійми.

І не було вже того каменя, щоб з ним гратися, щоб його любити і щоби мріяти. Важкий і нездарний впав на дно і потонув. Хвиля була розчарована і розглянулася за другим. Він повинен був залишитися — думала вона.

Але рух є сильніший від безруху, вода сильніша від скелі!

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

"ТРЕБА ПОЧИНАТИ ВІД КОЛИСКИ"

Під таким заголовком надруковано в югославській українській газеті "Руске слово", ч. 6/1970 р., статтю, яку з огляду на її актуальність передруковуємо з незначними правописними змінами.

*Люляй же мі, люляй,
Колишу тя руком,
Як ти мі виростеш,
Підеш за науком.*

*А будеш ся вчили
Дрібного писання,
Будеш споминало
Мого колисання.*

(Колискова народна пісня)

Одне з важливих питань у розвитку нашого культурного й громадського життя, це питання виховання й освіти наймолодших на рідній мові. Про це свідчить факт, що ціле культурне життя у нас полягає на малому числі ентузіастів, на їхній завзятості і спробах впливати на інших у своєму оточенні. До речі, пробується заповнити ту велику прогалину, яка з усяю немилосердністю з'явилася і все ще присутня в житті.

Можна сказати, що в нас організованого і плано-ваного виховання на рідній мові, й не було протягом цілого часу проживання "за Дунаєм" (за океаном, якщо мати на увазі Канаду — прим. "Н.Ж."). А конкретний крок на цьому пляні, тобто запровадження навчання рідної мови в основних школах, незабаром покаже свою повну виправданість.

Насувається питання: коли треба почати з вихованням на рідній мові?

Здається, що разом із цим треба ставити й таке запитання: коли починається з вихованням?

Велика більшість учнів, точніше нашого підлітку, приходючи на лекції рідної мови, досить ясно показує ще одну велику прогалину, що створюється в сімейному оточенні. Це досить мляве, часто соромливе, а то й байдуже ставлення батьків до виховання дітей на рідній мові. А якось не хочеться вірити, що батьки не мали у кого навчитись. Про це свідчить і один випадок у Кулі. Коли на лекції української мови учитель почав із першокласниками розмову на таку тему: "розповідаємо з лялькою", виявилось, що більшість малят показала тут майже цілковиту відсутність уміння "бавитися з лялькою по-українськи". Лише одна дівчинка показала те, що учитель бажав. Вона розповіла своїй ляльці про все, що може створити розмаїтня дитяча мрія, співала їй, а те, що здивувало вчителя, була гарна колискова пісня.

— Баба мені співала, а я тепер ляльці, — відповідає дівчинка на запитання, де навчилася.

— А мама тобі співала колискові пісні?

— Ні.

— А чому? Чи не вміє?

— Вміє, але встидається сусіди.

Цим стає багато того ясним. Значиться, через те, щоб не "образити" сусідів їм незрозумілою мовою (хоча це напевно не трапляється кожного вечора),

батьки відкинули цей перший і найважливіший крок у вихованні дітей на рідній мові. Про те, що могли і мали від кого навчитись свідчить приклад дівчинки, яка від баби навчилася. А скільки це значить, найкраще знає учитель.

Українська народна пісня — безмежно — величезна скарбниця краси, любові, вірного відображення духовного багатства народу. Колискові пісні в цій скарбниці займають велику частину, а мають ще більш важливу роллю. Через колискову пісню дитині вливається ця перша іскринка любові до свого рідного, до мови й пісні.

Київське видавництво художньої літератури видало в 1963 р. книжечку українських колискових пісень кишенькового формату. "Над колискою". Книжечка містить понад 140 народних і біля 30 колискових пісень.

Окремо, що чарує в цій книжечці, це багатство і краса мови, палітра якої сягає далеко поза межі України, до Пряшівщини й Руського Керестура, через своє багатство показує нерозривну єдність народу.

Це ще ясніше показує, що виховання на рідній мові треба починати від колиски, від першого щирого материнського слова.

*Ей люляй же люляй,
Сині очка стуляй,
І я би-м стуляла,
Коби-м такі мала.*

*Ей люляй же люляй,
Сиротонько мала,
Бо твій нянько умер,
Я вдова остала.*

*Я вдова остала,
Мам семеро діту;
Сиротоньки мої,
Як вас виживати.*

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

---

VOL. XLIV

JULY-AUGUST 1987

Editor: Marta Baczynsky

RESOLUTIONS OF THE XXI CONVENTION

THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA CLEVELAND, OHIO — MAY 23, 24, 25, 1987

The participants in the XXI Convention of the Ukrainian National Women's League of America, will actively engage in the solemn celebrations commemorating the Millenium of Christianity in Ukraine to commence next year.

The Convention urges Branches and individual members of the organization to provide financial aid to Dr. Sophia Senyk towards the publication of her book "The History of the Ukrainian Church" in the English language. The Convention also encourages the support of the Ukrainian Museum as the institution prepares exhibits of ikons and modern Ukrainian religious art, as well as the publication of catalogues to accompany each exhibit.

Deeply troubled and worried by the aftermath of the nuclear catastrophe at Chernobil, members of the UNWLA will make every attempt to lobby governments of the world to secure aid for the victims.

In the name of truth, participants of the XXI Convention will fight the distortion of historical facts, planned to project a negative image of Ukrainians, particularly in their struggle for independence and justice.

Taking into account the power of women in organizational life and the influence they exert on the course of history, participants of the XXI Convention urge Ukrainian women to join the ranks of UNWLA and assist in its very important work.

The Convention encourages Regional Councils to send delegates to the V Congress of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, which will be held in Toronto, Canada in November 1987.

Branches will support only projects which the UNWLA endorses as part of its program, conforming to the resolutions of the Convention and approved by the National Board.

THE MEMBERSHIP CHAIR

Adhering to the principle that the members of an organization are its foundation, it is necessary:

1. to continue the membership drive to bring more new members into Branches and to form new Branches.

It should be announced that during each term of office, October will be designated as membership drive month.

Regional Councils should be held accountable for newly formed Branches whose scope of activities should encompass only programs conforming to the resolu-

tions of the Convention and approved by the National Board.

2. to hold Membership Days within regions, which will advertise the UNWLA and allow non-members to become acquainted with the work of the organization.

3. to incorporate a membership drive for members-at-large into the membership drive project. Members-at-large are just as important to the organization as members of individual Branches.

4. to urge each Branch board to acquaint the membership with the By-Laws of the organization and with parliamentary procedure (Robert's Rules).

5. to instruct the Regional Councils to hold annual seminars on all aspects of the By-Laws and parliamentary procedures.

6. Since the perpetuation of the Ukrainian heritage has always been the goal of our English speaking Branches, and since our heritage is reflected in our ancestral background which is several generations removed from the motherland, we feel that our needs and focus should be addressed by a specific initiative to be instituted by the UNWLA for English speaking Branches and that concrete ways of resolving these issues should be sought.

ARTS AND CULTURE CHAIR

1. In view of the fact that in 1988 we will celebrate 1000 years of Christianity in Ukraine, it is necessary to prepare a program which will afford the membership an in-depth understanding of the history and significance of this event for our nation.

2. Considering that the knowledge of the Ukrainian language and that studies of all aspects of Ukrainian culture are essential to the preservation of our national identity, it is necessary:

a) to arrange for courses of the Ukrainian language on all levels of proficiency and in keeping with the latest educational methods.

b) to conduct a campaign which will support the use of the Ukrainian language in organizations and in personal life.

c) to promote the reading of Ukrainian books among members; specifically, to organize book shows, to hold book readings during Branch meetings; to initiate new and revitalize existing book clubs; to organize literary meetings, inviting authors and knowledgeable individuals from various fields of Ukrainian studies as guest speakers.

3. It is vital to keep track of and acquaint members with contemporary cultural events and developments in Ukraine.

4. It is important to study the history of the Ukrainian immigration in the United States, particularly about the contributions the immigrants made to the cultural development of this country and make this information accessible to the American community.

5. The contributions of women to the history and culture of the nation should be noted and commemorated annually in March.

6. Proper selections of Ukrainian music should be included in Ukrainian radio programming. Care should also be taken that only performances adhering to the highest standards are presented, particularly before audiences other than Ukrainians.

7. Monitoring and informing members about the progress of various projects envisioned in the course of the Women's Decade is advised.

EDUCATION CHAIR

I. Increased emphasis should be given to the organization of pre-school nurseries, which serve as an important sphere of influence in raising children in the Ukrainian spirit. The following is recommended:

1) Bi-lingualism which acts positively in the intellectual development of a child should be appreciated and nurtured.

2) Branches which do not as yet have projected goals, should be encouraged to work on the development of topical games for children.

3) It is important to provide cassette tapes in the Ukrainian language with various content (fairy tales, music, etc.).

4) Information such as films, books, games, cassette tapes, records, etc., which would be helpful to anyone raising a Ukrainian child should be published in OUR LIFE magazine or in an independent brochure.

5) In communities where there are no pre-school nurseries, an informative meeting should be arranged for the mothers and their children.

6) There should be cooperation with Ukrainian studies schools. "Career Days" should be organized, with Ukrainian professionals and merchants as speakers.

II. Courses on how to run pre-school nurseries should be provided, supervised by teachers trained in the latest methods of pre-school education.

III. Lectures on educational themes should be provided for parents.

IV. Children should be urged to take part in the contest sponsored by Branch 64, commemorating the Millennium of Christianity in Ukraine. V. Funds should be raised to help publish educational resources.

THE CONVENTION UPHOLDS THE RESOLUTIONS OF PREVIOUS CONVENTIONS AND RECOMMENDS:

1. Give greater attention to organizing pre-school nurseries which are an important factor in educating children in the Ukrainian spirit.

2. Provide educational lectures for parents.

3. Raise funds to support the publication of appropriate books for pre-school children, as well as instructional material for the teachers.

WELFARE CHAIR

1. Support the Medical Aid Fund for Children and Youth.

2. Address problems pertaining to the support of the elderly and people who are alone, especially our members.

3. Continue the Grandmother's Aid Fund, are sponsored by the Branches.

4. Continue to provide aid to the needy in Europe and Brazil.
5. Publicize the federally-sponsored program of "Talking books" for the blind throughout all Ukrainian communities and support the private initiative of Ukrainian "Talking books" which does not have full Federal support.
6. Search out and visit Ukrainians in hospitals and nursing homes.
7. Continue to hold inter-regional conferences on welfare themes.

During the panel, Natalia Danylenko added the following:

1. The help of the clergy should be sought in a cooperative effort to aid those who suffer persecution in Ukraine.
2. the time given to volunteer work should be recorded to document involvement in community affairs. This might be helpful in Public relations.

SCHOLARSHIP CHAIR

1. Continue the scholarship program of the UNWLA.
2. Provide information about Ukrainian studies in the United States, in Canada and in Europe.

Recommendations; A former scholarship recipient, upon completion of his or her studies and successful acquisition of a job, should sponsor a high school student for the same duration of time he or she was receiving scholarship aid; he or she should donate some of his/her time to work in a Ukrainian school or institution in the country where he or she lives. The Scholarship Chair should be helped in this project by the graduates as well as by the individuals who recommended them.

PUBLIC RELATIONS CHAIR

1. Within the framework of the electoral process, individual Branches should help members of the Ukrainian community to register to vote. Branches should also encourage people who have registered, to vote on election day.
2. Branches should encourage their members to take an active part in the political life of their community. Branches should take the initiative and leadership role in at least one project which has a socio-political direction.
3. Branches should devote at least two meetings during the year to socio-political matters.
4. The UNWLA will take an active part in commemorating the 100th anniversary of the international women' movement.
5. The UNWLA will continue to be active in the National Council of women of the U.S.

ARTS AND MUSEUM CHAIR.

The Ukrainian Museum in New York, founded by the UNWLA, has successfully begun its second decade of work devoted to the preservation of the Ukrainian cultural heritage. To enable it to continue in its development and fulfill its potential, the XXL Convention recommends:

1. to support the Trustees of the Ukrainian Museum

in their guest to raise funds to build a representative museum facility.

2. to support a membership drive for the Museum.
3. to identify objects of cultural value, to register them and help the Museum to obtain them.
4. to continue to collect published material and photographs for the Museum's archival collection.
5. to encourage Branches and Regions to organize "Ukrainian Museum Weeks" featuring appropriate programs.
6. to provide applied objects for the Museum gift shop.
7. to continually provide information about the Ukrainian Museum, its function, its resources and cultural programs.

PRESS CHAIR

1. To be of interest to all readers, it is necessary to publish material on a variety of themes in our magazine, and to speak out on subjects of interest to the general community.
2. Articles should be published which would appeal to the younger generation of women.
3. the achievements of the UNWLA should be afforded more coverage in the Ukrainian general press the community informed about the multi-level scope of work of the organization.
4. The National Board is responsible for the format of the Regional Chronicles.
5. Further objectives: Encourage subscribers. Collect funds for the Press and Reserve Funds. Hold events for the benefit of OUR LIFE magazine.
6. The Convention supports the ruling that Branches are responsible for 100% membership subscription.
7. Renew the publication of the page "For Our Youngest" in OUR LIFE should be reinstated.

Recommendations:

In order to ensure the continuation of OUR LIFE it is necessary to provide for the professional training of its staff. A scholarship for the study of the Ukrainian language and communication subject should be made available and announced in the press.

RESOLUTIONS OF THE FINANCE COMMITTEE

1. Declare 1988 as the year of OUR LIFE magazine.
2. Launch a major fund raising campaign to boost the Our Life Reserve Fund to \$10,000.
3. Raise the Branch annual membership dues by 10% and individual membership to \$6.00.
4. Make Branches responsible for the collection of Our Life subscriptions along with the annual dues.
5. Confirm the resolution of previous conventions, which states that Branches must fully pay their member's subscriptions to OUR LIFE by April of each year.
6. Encourage Branches to make generous voluntary donations to the Press Fund.

UNWLA — BRIDGING THE GAP BETWEEN THE PAST AND THE PRESENT

The initial strive at structuring the Ukrainian women's movement fell in the time span between the latter part of the 19th century and the beginning of the Second World War, starting with the pioneer activities of Natalia Kobrynsky and the first attempts to form women's organizations. The two foremost theoreticians of the Ukrainian women's movement, Natalia Kobrynsky and Milena Rudnycky appealed not only for women's rights to an education and a career, but pressed for equality in political, economic, and social arenas.

The Union of Ukrainian Women in Galicia, the largest women's organization in Ukrainian history, drew its constituents from all social strata. Its members, in addition to participating in an extensive program within the organization, assumed active roles in community life. Much attention was paid to improving working conditions and raising the level of education in the rural areas of the country. Young women, after completing training courses, went out to the villages where they fulfilled a variety of instructional functions which in turn contributed to the raise of national consciousness. The women's press popularized the ideals of the women's movement and clarified its direction with reference to political and social problems. Writers, journalists and professionals from all walks of life joined the organization and contributed their experience and expertise. On the international scene, the Union of Ukrainian Women sought to communicate information on their homeland and work for better mutual understanding.

In the two decades between 1920 and 1940, a new type of woman emerged who was conscious of her worth, aware of her status in her community and capable of assuming her responsibility within and for that community.

Following a resolution adopted by the Congress of Ukrainian Women which met in Stanyslaviv in 1934, the World Union of Ukrainian Women was established in 1937 which was first to unite all Ukrainian women's organizations in the world. It was headed by Milena Rudnycky; Sofia Russova became its honorary president.

The founding of the Ukrainian National Women's League of America was not based on any ideological or theoretical considerations, rather it followed a need to have a national women's organization in the United States. But the actual impetus was the fact that Ukrainian women by now had entered the international forum.

In 1925, the International Women's Council held its meeting in Washington, D.C. The Polish government

denied a passport to Maria Bachynska-Doncov, hence the only delegate of the Ukrainian Women's Council to the U.S. meeting was Hanna Chekalneko-Keller from Switzerland. Women's organizations in New York constituted themselves into a congress committee, collected funds and sent Julia Jarema and Olena Lototsky to Washington to strengthen the Ukrainian delegation. Hanna Chekalenko later urged her American friends to form an organization similar to the Union of Ukrainian Women in Galicia. The suggestion met with unanimous approval, and the five organizations which formed the congress committee became the nucleus of the future national organization whose main objective was to continue international contacts. In time, the name of Ukrainian National Women's League of America was adopted.

The source of information concerning the initial years of UNWLA is the "Jubilee Book" published in 1941 on the 15th anniversary of the organization. Young women, without experience in community work on a large scale and not much to build on, were able to develop an organization which in 15 years grew to encompass 60 branches.

The aims of UNWLA from its first (1932) to its fourth (1939) convention are evident from reports and resolutions recording the organization's response to the political oppression in Galicia and Ukraine, which manifested itself in numerous protests and relief actions. In addition, branches supported churches, schools, and other community institutions and projects in the United States. Commemorations of historical events and lectures on the achievements of prominent Ukrainians helped to raise the national consciousness of the general membership. Exhibitions of Ukrainian folk art and workshops in crafts such as embroidery and pysanky making were initiated. The organization also staged amateur theatrical production. Although the membership expressed concern about the decline in the acquisition and active use of the Ukrainian language among the American-born generations, it limited its activities in this field to donating money to Ukrainian schools. Contacts with American women's groups in time paved the way for UNWLA's membership in the National Council of Women of the United States and the General Federation of Women's Clubs. In the latter part of the 1930's, the need for a publication became apparent, one which would serve as a platform for the discussion of organizational policy, as a medium of communication between

members of UNWLA. This was the initial and most important stage in UNWLA's development, for in these few years the organization acquired the canon of principles which governs its activities until this day. Among these principles, independence, non-partisanship and religious tolerance are the foremost.

As the number of branches grew in the larger Ukrainian communities, they joined together for greater organizational efficiency and established regional councils, thus forming the three-step structure of UNWLA. At that time the program of the organization took shape with emphasis on culture, education, folk art and charity. Communication, if only by letter, with the Union of Ukrainian Women in Lwiw and other Ukrainian women's organizations worldwide provided much-needed contacts, as did the newspapers from Galicia, above all *Zinocha Dolya*, and the visit Senator Olena Kysilewsky from Poland paid the UNWLA leadership in 1929. Developments in the homeland were followed eagerly and inspired the members to increase efforts towards the realization of their objectives.

The Second World War cut all ties with Galicia. The Union of Ukrainian Women ceased to exist, and women's groups that had formed in Prague were banned by the German authorities. UNWLA was forced to find new resources and intensify its activities, which precipitated the need for a "house"- publication. At first, a one-page newsletter called "Visti SUA" appeared twice a month in the newspaper *America*, from November 11, 1939 to the

end of December 1941 when it was discontinued due to the lack of funds. On January 1, 1944, *Our Life* appeared for the first time, initially as a newspaper and beginning with the January issue of 1951, as a monthly magazine.

Although the war was fought overseas, it cast its shadow on the American continent. The members of UNWLA actively cooperated with the American Red Cross and were encouraged by the leadership of the organization to purchase war bonds. Due to obvious political and military considerations during the war, the dream of an independent Ukraine was soon dispelled, and Ukrainians in America began as early as 1944 to make arrangements for the arrival of war refugees. After the end of the war, aid in the form of food and clothing was supplied to refugee camps on Europe before their residents could seek admittance to the U.S. on the basis of new immigration laws. The UNWLA leadership expected all members to support the efforts on behalf of the refugees instituted by the Ukrainian community, which included frequent interventions with the American government, ambassadors of different nations, and international institutions. Most rewarding was UNWLA's cooperation with the United Ukrainian American Relief Committee, a voluntary agency involved in the resettling of war refugees. It is evident that under the circumstances, the business of the organization took a back seat to the turbulent events of the decade so that only six new branches were formed during that time.

To be continued

During the hot days of summer one tends to eat less, but the sweet tooth still has a tendency to linger around. Of course fresh fruit, being abundant, juicy, wonderful and delectable, should satisfy that yearning. But, let's be honest, it doesn't. So, here is a pan cooky, easy to make — with the help of the food processor, tasty and hopefully a panacea for that craving.

LEMON CURD COOKIES

INGREDIENTS

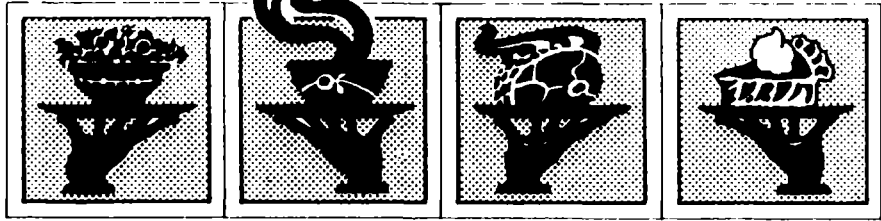
zest of 1 lemon
zest of 1 medium orange
1/2 cup all-purpose flour
2 oz. (1/3 cup) blanched whole almonds
1/4 cup confectioners' sugar
3/4 cups granulated sugar
5 tablespoons unsalted butter, chilled
1/2 teaspoon baking powder
2 large eggs, lightly beaten
1 tablespoon lemon juice
1 tablespoon orange juice
pinch of salt

METHOD

1. Preheat oven to 350°.
2. Process almonds, 1/2 the zests, flour, confectioners' sugar and butter in the food processor until the mixture is like coarse crumbs — about 10 seconds.
3. Press into an ungreased 8-inch square baking pan and bake in the preheated oven until firm and lightly colored — about 20 minutes.
4. Process the granulated sugar, baking powder, salt and remaining zest until the zest is as fine as the sugar — about 1 minute. Add the eggs and juices and process until combined — about 5 seconds.
5. Pour over the crust and bake until set - about 20 minutes. Cool. Dust with confectioners' sugar. The pan cookies can be garnishes with candied lemon or orange peel. Cut into 2 1/2 by 2 inch bars. Serve with flavorful fruit tea.

наше харчування

ЗАГОТОВЛЯЙМО НА ЗИМУ!

Можна сказати, що те в Америці зовсім непотрібне, але все ж таки домашнє є смачніше і навіть дешевше. Як часто бачимо у вітринах ресторанів напис "домашня кухня" (home cooking), бо така є більше цінена.

САЛАТКА З ЗЕЛЕНИХ ПОМІДОРІВ

10 фунтів помідорів
5 фунтів цибулі
коріння
3 горнятка води
3 горнятка цукру,
3 горнятка оцту
сіль до смаку

Помідори помити і порізати в пласти. Цибулю теж так само порізати. Дати до великої миски, посолити до смаку, накрити і залишити на ніч. Ранком заварити: 3 горнятка води, 3 горнятка оцту з 3 горнятками цукру. До плину додати 10 зернят чорного перцю, 2 лаврові листки, 3 гвоздики і кушчок (1 інч) цинамону. Варити 25 минут. Перецідити до великої ринки і дати до маринади *відціджені* помідори. Варити від закипіння 25 минут. Зимне накладати до слоїків так, щоб маринада покрила помідори. Зверху налити трошки олії.

ВАРЕННЯ З ЗЕЛЕНИХ ПОМІДОРІВ

На 2 фунти зелених помідорів
1 3/4 фунта цукру
1 горнятко води
1 цитрина

Вживати маленькі помідори, найкраще вчасної осени.

Порізати помиті помідори в пласти. Запарити кип'ячою водою і зразу відцідити. Накладати до миски верствами помідори пересипаючи половиною цукру. Залишити на ніч.

Другого дня заварити решту цукру з водою на густий сироп і вложити до нього помідори разом з витвореним соком і порізану в пласти цитрину. Варити на легкому вогні поки не будуть густі і прозорі. Зняти шумку і накладати до слоїків.

Варення знамените до перекладанця.

ДОМАШНЯ ПРИПРАВА ДО М'ЯСИВА (RELISH)

15 середньої величини помідорів, спарити і зняти шкурку. Порізати і залишити на ніч. Ранком відцідити сок.
3 великі цибулі — порізані
5 бросквин без шкурки і кісток

1 зелена паприка без зернят, порізана дрібно

1 1/4 горнятка цукру (або до смаку)
2 горнятка оцту (можна дати трошки менше)

1 ложка соли

коріння в шматинці [кілька зернят перцю, 1 лавровий листок, галузка петрушки, василька, розмарину, кусок листка селеру]

Все разом варити 2-2 1/2 годин від закипіння. Давати до малих слоїків. Як вистигне — накрити.

МІШАНА МАРМЕЛЯДА

6 фунтів сливok
4 фунти яблук
2 фунти грушок
2 фунти бросквин

Зі сливok вибрати кістки, з яблук і грушок — середини, з бросквин зняти шкурку і виняти кістки. Все разом змолоти на м'ясорубці або на Quisinar. На горнятко маси дати горнятко цукру.

Вимішати і дати до великої ринки і смажити в печі, часто мішаючи. Виварити до половини скількості маси, яка була в ринці. Дуже горячу мармеляду накладати до огрітих слоїків.

Не прикривати поки не зробиться тверда плівка, яка хоронить від плісня.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Листки зеленої салати (ice berg) не будуть швидко бронзовіти, коли усунути качан. До пластичного мішечка вложити паперовий рушник (paper towel) і щойно в нього вложити салату. Папір абсорбує вологість.

Риба варена в солоній воді, до якої додати цитринового соку є смачніша та краще тримається ціла.

Рибу, яка має специфічний неприємний запах — добре варити у воді з додатком ложки оцту або смаку з квашених огірків.

Коли треба швидко зварити бараболю, дати її до горячої води з однією ложечкою маргарини.

Тісто на корж т.зв. пай буде легке, якщо до зимної води дати ложечку оцту.

ВІДДІЛИ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВИ ВІДДІЛІВ
4-ий	Нью Бронсвік	Люба Сіра
18-ий	Кліфтон	Марія Кукуруза
24-ий	Елізабет	Олена Мельничук
28-ий	Ньюарк-Ірвінгтон	Надя Бігун
32-ий	Ньюарк	Елсі Вітакер
61-ий	Вилані	Ірена Біленька
65-ий	Нью Бронсвік	Наталія Головінська
70-ий	Пассайк	Марія Бакалець
75-ий	Мейпелвуд	Дарія Менцінська
86-ий	Ньюарк	Ольга Гнатейко
92-ий	Менвіл	Таня Рішко
100-ий	Картерет	Розалія Теребицька

В склад Округи входить 12 Відділів. Округну Управу очолює Ольга Тритяк.

Щорічно успішною імпрезою Округи, яку влаштовується із співучастю всіх Відділів, є "День Союзянки". 1986 р. започаткував відзначування 1000-ліття Хрищення України виставкою наших ікон від найдавніших часів з відповідною фаховою доповіддю про них.

З ініціативи Округи проведено по Відділах акцію "Українці українському студентові", акцію придбання фондів для Українського Музею, та для досягнення стовідсоткової передплати "Нашого Життя".

На зовнішньому відтинку 5-го травня 1986 делегатка Округи була на зустрічі з консулем-електом до Києва В. Кортні у Джерзі Сіті.

15-18 травня під час Конвенції Стейтової Федерації Жіночих Клюбів Округна Управа внесла резолюцію у зв'язку з нуклеарною катастрофою в Чорнобилі у справі допомоги потерпілим. Резолюція була прийнята і переслана на Краєву Конвенцію Жіночих Клубів у Сінсінаті. 4-го червня Округа була репрезентована на зустрічі з амбасадором В. Ціммерманом з нагоди підготувань до стрічі у справі Гельсінкської Групи. Вислано численні листи з протестами в справі Медведя, проти вживання фальшивих советських свідчень в американських судах і проти знеславлення українського імені.

В листопаді 1986 р. засновано Діловий Комітет для покращання української етнічної виставки в Музею Іміграції при статуї Свободи на Ліберті Айленд. Нав'язано контакт з куратором цього Музею. Праця продовжується.

4-ий Відділ. Відділ начисляє 22 членки. Відбуто 10 засідань і 12 ширших сходин. Голова Люба Сіра веде світличку в приміщенні при церкві в Нью Бронсвік в якій є 12 дітей. Влаштовує дитячі маскаради. У Відділі проведено інформацію про стипендію акцію — "Українці українському студентові". Спонзорує одну стипендистку з Бразилії. В бібліотеці міста Ізелін улаштовано виставку народного мистецтва. Вислано листи до преси проти фальшування історичних фактів та очорнювання українського імені в американських засобах масової комунікації. Відділ взяв участь у підготовці другої Жіночої Конференції, спонзорованої Союзом Українок Америки, під гаслом "Громада це ми",

яка відбулася 4-5 жовтня 1986 р. в Принстон, Н.Дж. Головою підготовчого комітету була Надія Нинка з участю п'ятьох членок Відділу. Відбуто кілька розвагових імпрез: доповідь М. Сохан про роблення біжутерії, Тирса Павляк про "скуба дайвінг", Віра Попель "Паттервер Парті", прозорки — "Життя під водою".

18-ий Відділ. Відділ начисляє 29 членок. 9 лютого 1986 р. разом з 70-им Відділом переведено інформацію про стипендію акцію. Гість п. Бокало висвітлив прозорки з Бразилії, А. Кравчук пояснила працю США стипендій. 16 лютого 1986 р. разом з 70-им Відділом відсвятковано Свято Жінки Героїні. М. Мочула-Джейкенс опрацювала реферат. В березні 1986 р. Відділ влаштував успішний весняний базар з участю мистців. В травні 1986 р. членки зорганізували мистецьку виставку в Алвуд Лайбрері, де публіка мала змогу оглянути українські вишивки, різьбу, писанки. В червні 1986 р. для здобуття фондів влаштовано продаж домашнього печива. Впродовж 1986 р. Відділ спонзорував курс танців для дітей під проводом Роми Прийми. В жовтні 1986 р. членки брали участь у Жіночій Конференції в Принстон, Н.Дж. Зорганізовано показ дитячих вишиваних сердаків на "День Союзянки". Влаштовано концерт-ревію "Булава" для відзначення 10-ліття Українського Музею. Дохід в сумі 2.500 дол. був переданий на Будівельний Фонд Музею. Оксана Кордуба була координатором концерту.

В листопаді 1986 р. влаштовано дитячу маскараду з програмою і забавою для дітей. В грудні 1986 р. ходили з колядою і призначили частину грошей на "Пресовий Фонд Нашого Життя". Суспільна опіка вислала два пакунки до семінарії в Бразилії. Відділ допомагає одній стипендистці через Централю США. В американській газеті "Берген Рекорд" появилася стаття про український Святий Вечір, який приготувала Ганя Татаренко із своєю родиною.

24-ий Відділ. Відділ начисляє 34 членки. Всі зобов'язання супроти Головної і Округної Управ виконано. Відділ є членом і меценатом Українського Музею, а у звітному часі зложив ще 1,000.00 дол. на Будівельний Фонд УМ, а на Фонд Лотоцької 200.00 дол. За "Наше Життя" вплачено за всі членки (330.00 дол. з каси). 2 членки є в Округній Управі.

Майже кожного місяця відбувалися ширші сходини. В часі сходин були доповіді на такі теми: Тарас Шевченко, Ольга Теліга, Чорнобильська катастрофа, Листопадовий зрив. Читано "Біла смерть" Марічки, "Микольо" Мирослави Дрималик-Шевчик, яка була присутня на сходинах. Відбуто передвеликодній базар, під час якого був показ писанки писанок. Вислано 65 листів у справі Чорнобілю, а 200 роздано до висилки. Про фільм "Жива Розпачу" вислано 7 листів на які одержано відповіді, а також роздано ще 25 листів до висилки. Вислано 8 листів до політ.-в'язнів. Відділ оплачує Бабусю в Польщі а також дві стипендії в Південній Америці. Вислав 49 посилок на суму 993.71 дол. з речами, грішми і книжками. До Конвенційної Книжки вислано допис і знімку.

28-ий Відділ. Загальні збори Відділу відбулися 2-го січня 1987 р. Звіти референтур — *Організаційна референтка:*

Відділ начисляє 77 членок. Кожна членка передплачує "Наше Життя". Ширші сходи́ни відбуваються кожного другого понеділка в місяці. *Звіт секретарки*: Відбуто 11 ширших сходи́н і 5 засідань Управи. До Відділу вплинуло 54 писем. Вислано 11 листів в тому лист з підписами членок і подякою до Вілліям Баклі. Також вислано 60 запрошень на ювілей членки Відділу Ольги Муссаковської. *Звіт скарбнички*: За 1986 р. був прихід 7928.83 дол. розхід 7363.04. *Звіт суспільної опіки*: Вислано пачки з одягом, харчами, книжками, ліками до Європи, Бразилії, Аргентини сиротам, студентам теології, хворим, калікам, вдовам, багатосімейним родинам. Відділ опікується чотирьома "Бабусями", посилає дві стипендії від Відділу і 5 від поодиноких членок. *Звіт культурно-освітньої референтки*: 10 лютого на ширших сходах прочитано реферат про Ольгу Кобилянську й Олену Телігу. І. Кононів відчитала два вірші. 13 березня реферат Марії Рибак "Відлуння Шевченка в сучасній українській літературі". Травень — прочитано статтю "Хто і як започаткував День Матері". Записано на ленту працю Ірини Дибко "Про Маму" і заслухано кілька деклямацій на цей день. 8 вересня відчитано гумореску Олександра Шпак "Ой горе мое". 20 жовтня реферат "Іван Франко — оборонець прав української жінки". 10 листопада — реферат про "Перший Листопад" і про Митрополита Шептицького "Невтомний Апостол з'єднання Церков". 15 грудня відбулася Різдвяна Зустріч, читано вірші Б. Лепкого, М. Щербака, Гриця Зозулі "Повіншування" і оповідання Б. Лепкого "Також лист". *Пресова референтка* вислала звіти з діяльності Відділу до Головної і Окружної Управ. В "Свободі" появились чотири статті про культурно-мистецьку діяльність Відділу: "Літературне Матіне", 80-ліття Наталії Чапленко", "Осі́ннє Матіне" та "Відзначення ювілею Ольги Муссаковської". *Імпредова референтка* — підготувала три імпрези й один ювілей. В квітні відбулася імпреза "Літературне Матіне" з участю поетеси Міри Гармаш, ред. Уляна Любович і арфістки Одарки Полянської. 18 травня виставка мисткинь-союзняк з концертом визначних учнів УМІ, дохід був призначений на Український Музей, 5 жовтня — китайська льотерія — дохід на суспільну опіку. 9 листопада "Осі́ннє Матіне" з участю письменниці Діми, бандуристки Ольги Ходоби, піяністки Дарії Каранович і д-р Лесі Ткач. *Господарські референтки* приготували на всі імпрези солодке і каву. Зготовили різдвяну гостину з традиційними стравами, великоднє печиво для розпродажі. *Звіт голови Наді Бігун*: Голова репрезентувала Відділ на громадських і парафіяльних сходах як: відзначення 1000-ліття Хрищення України, Гарвардський Проект, святкування 60-ліття і спалення позички Народного Дому, 10-ліття Українського Музею. Вислала листи до конгресменів і сенаторів та телеграму до Білого Дому в зв'язку з чорнобильською трагедією. Постаралась щоби книжки про голод авторів Долота й Конквеста знайшлися в місцевій бібліотеці. Була зв'язковою з Головною і Окружною Управами СУА.

Branch 32 — Newark. January 19 — Proclamation of Ukrainian Independence, 68th Anniversary, Union N.J., pictures taken and distributed to attendees; **January 28** — installation of new officers — candlelight ceremony. **February 9** — Attended slide presentation of "Ukrainians in Brazil", presented by A. Krawchuk — Ukrainian Home, Passaic, N.J.; **February 16** — Attended above presentation — St. John's School, Newark, N.J. **March 14** — Packed clothes — 26 boxes for Brazil; 4 boxes for Poland; **March 23** — Attended Easter Bazaar, sponsored by Branch 24,

St. Vladimir's Church, Elizabeth, N.J. **April 19** — Packed clothes — 14 boxes for Brazil and Poland; **April 26** — Attended Regional Council and participated in voting for new officers; **April 29** — Made donation of \$20.00 to Statue of Liberty fund, member Mary Maszera donated a book to Freehold Township Schools Social Studies Director on "Ukrainian Holocaust". **May 7** — Bus trip to Atlantic City, N.J.; **May 9** — Clothing packages brought to Philadelphia for shipment to Brazil and Poland. **June 1** — Heritage Day in Union, N.J. — had booth with Ukrainian folk dancers; **June 14** — Ukrainian festival at Garden State Arts Center, Holmdel, N.J. — sold 92 tickets. **July 19** — Bus trip to Glen Spey Ukrainian Festival. **August** — Vacation. **September 9** — Attended meeting at Mrs. Olga Trytyak's house; **September 12** — attended Regional Council Meeting; **September 23** — members attended 10th Anniversary of Helsinki Group reception — Washington, D.C. **October 12** — Took part in "Soyuzanka Day" — Ukrainian Center, Irvington, N.J.; **October 26** — attended Cossack Concert, sponsored by Branch 18, Passaic, N.J. **November 4** — Packed clothing — 44 boxes for Brazil and Poland; **November 16** — attended burning of mortgage of Ukrainian National Home, Irvington, N.J. **December 7** — Attended 80th birthday party for Mrs. Olga Moussagorska; **December 14** — bus trip to Christmas City, Bethlehem, Pa.; **December 17** — celebrated Christmas party with participation of various Ukrainian organizations that were invited, held at Galloping Hill Caterers, Union, N.J.

61-ий Відділ. Загальні збори відбулися 21 січня 1987 р. *Організаційна референтура* — у звіттовому часі приєднано 2 нові членки. *Виховна референтура* — Відділ провадив світличку під проводом Маргарети Ніч, було 8 дітей. *Музейно-мистецька і культурно-освітня референтури*: 8 листопада улаштовано мистецький вечір у Випані, де мисткині демонстрували техніку свого мистецтва. Володимира Васічко акварелі краєвидів і квітів. Слава Геруляк народну і модерну кераміку, Ельміра Геруляк традиційні й модерні силянки-гердани, Христа Головач-Деборі — графіка, Люба Мазяр — олія. Весь дохід із вступів, льотерійних квитків на виграшу дарованих образів кожною мисткинею був призначений на Український Музей. В грудні у Морис Музею в Мориставн з нагоди різдвяного Фестивалю Відділ приготував різдвяний вінок, який прикрашували українські лялі, кулі, св. Миколай з ангелами і кокардою з української крайки. 75.00 дол. з продажі вінка призначено як дар для Морис Музею. *Імпредова референтура* — зорганізовано великодній базар. *Суспільна опіка* — членки відвідували хворих у лікарні. *Господарська референтура* — гостили членок під час сходи́н і гостей під час виставок солодких і кавою. Робили вареники й печиво на базарі. *Пресова референтура* — приготовлено хроніку Відділу за 1986 р. і дописи про діяльність світлички, базарі, виставки. Дбано про передплату "Нашого Життя".

65-ий Відділ. 17 лютого 1986 р. відсвятковано "День Героїнь". 16 березня чотири Відділи СУА: 4-ий, 65-ий, 92-ий, 100-ий влаштували імпрезу "Українці — Українському Студентові" з участю референтки стипендій СУА А. Кравчук і Т. Турянської. Пан Петро Бокало висвітлив прозирки з життя наших людей в Бразилії. Дохід в сумі 562.00 дол. призначено на поміч студентам. Також придбано кілька стипендій. Деякі союзняки висилають допомогу власними фондами. Вшановано Батьків і Мужів в День Батька. Розпродувано білети вступу на фестиваль в Гомдель, щоби в такий спосіб придбати фонди для Відділу. 5 і 6 жовтня

Зліва: Тереня Ракоча, голова 61-го Відділу СУА, з донечкою Олесєю, Дарія Байко, представниця Українського Музею, Іляна Паславська, скарбник 61-го Відділу СУА, з сином Богданьчиком.

Fr. I. Terenia Rakochy — president of the 61st Branch with her daughter Olesia, Daria Baiko — representative of the Ukrainian Museum and Ulan Paslvskyj — treasurer of the 61st Branch with her son Bohdan.

деякі членки брали участь у панелях "Українська жінка в двох світах", що відбувся у Принстон, Н.Дж. 31-го травня членки Відділу і Сестрицтва Покрова Святої Діви Марії спільно урядили пращання для подружжя Цимбалістих. Відділ зложив 1000.00 дол. на Український Музей і став його меценатом. Проведено акцію збірки оголошень до Конвенційної Книжки. Також проведено акцію висилки листів до стейтових сенаторів і конгресменів в справі нуклеарної катастрофи у Чорнобилі. На медичний фонд зібрано 606.00 дол. Щедрівка на добродійні цілі винесла 900.00 дол. Відділ опікується Бабусею, має стовідсоткову передплату "Нашого Життя", крім того дві передплати від нечленок. Одна родина спонсорує 2 стипендикти а 2 родини по одній потребуючій дитині.

70-ий Відділ. Відділ нараховує 38 членок. Референтки звітують: *Культ.-освітня референтка* — відчитано уривок з гуморески Ганни Черінь про людей старшого віку. Влаштовано свято "Жінки героїні" разом з 18-им Відділом та ОЖОЧСУ для громадянства. Відсвятковано день народин найстаршої членки О. Хойнацької. *Суспільна опіка* — ви-

Членки 70-го Відділу відзначають 95-ліття Олімпії Хойнацької.
Members of Branch 70 celebrate 95th birthday of Olympia Choynascky.

слано 7 пакунків до Європи на суму 169.00 дол., рівнож вислано окремо 65.00 дол. для потребуючих. До Бразилії вислано 18 пакунків з уживаним одягом і книжками на суму 449.85 дол. До Південної Америки вислано на операцію Е. Чіровській 150.00 дол. Загальна сума витрат суспільної опіки виносить 833.85 дол. Відділ спонсорує 2 студенти в Бразилії, а 4 спонсорує приватні особи. 4 членки Відділу спонсорує стипендикти в Бразилії та Європі. Збірка на Стипендійну Акцію в пам'ять Володимира Медведя, чоловіка членки була 545.00 дол. *Господарська референтка* — влаштовано різдвяний базар, продаж печива, каву й солодке на сходини. *Референтка зв'язків* — у зв'язку з катастрофою в Чорнобилі писали листи, висилали телеграми до сенаторів та конгресменів в Нью Джерзі та до інших відповідних чинників. В справі фільму "Жнива Розпачу" писали до В. Баклі, а також до інших осіб. *Фінансова референтка* — збирали вкладки, пересилала фінансові зобов'язання до Головної Управи та Округи, вела касову книжку. *Музейна референтка* — збрала на "Будівельний Фонд" 315.00 дол. Відділ влаштував л'ютерію яка принесла 802.00 дол. Загальна сума виносить 1.117.00 дол. Приєднано 13 нових членів Музею і зібрано на потреби Музею 40.00 дол. *Пресова референтка* — Відділ передплатує журнал СФУЖО "Українка в світі", зібрано 100-відсоткову передплату "Н.Ж." за 1986 рік. Вислано хроніку до Округи і допис до "Нашого Життя" про здобуття фондів на Музей 18-го та 70-го Відділів. Поміщено статтю в "Свободі" "Українці українському студентів", "Наша молодь з нами", допис до Конвенційної Книжки СУА XXI Конвенції та допис про загальні збори Відділу в журналі "Наше Життя".

75-ий Відділ. Відділ нараховує 28 членок. Сходини відбувалися раз на місяць. Відділ має стовідсоткову передплату "Нашого Життя", є членом Українського Музею. Бере активну участь в імпрезах Округи, як "День Союзянки" на який влаштував стіл народнього мистецтва. Виховна референтка приготувала виступ дітей з деклямацією "Христились українці в Дніпрі" і монтаж присвячений 1000-літтю Хрищення України. 6 членок ввійшло в склад Окружної Управи. Праця при Бюрі Суспільної Опіки продовжується під доглядом референтки Софійки Ленг. Вона помагає в

перекладах та дає загальні інформації для старших громадян, членки допомагають у приготуванні вечері на "День Подяки" і Різдво. В липні влаштовано "Пікнік" для членок і їхніх чоловіків в городі голови. В листопаді влаштовано успішну забаву "Карнавал". В грудні Відділ влаштував різдвяну Зустріч членок з чоловіками в приємній атмосфері з колядками і обміном дарунків.

86-ий Відділ. Відділ нараховує 44 членок. *Організаційна референтура* — Відділ приєднав 3 нові членки. *Культурно-освітня референтура* — на ширших сходинах відбувались доповіді і дискусії: "Участь СУА у Національній Раді Жінок Америки". Ірина Куровицька подала коротку історію Національної Ради та важливість членства СУА в ній. "Завдання і праця Відділу в структурі СУА" — обговорено важливість праці Відділу як одиниці в структурі СУА. "Вечір письменниці Любови Коленської". Письменниця відчитала гумореску "Черевки на виріст". "Трагедія в Чорнибилі" — обговорено звідомлення американської преси про ядерну катастрофу. *Імпровізація референтура* — відбулись доповіді — "Україна в II-й світовій війні та її наслідки — проф.-історик Тарас Гунчак у своїй доповіді познайомив присутніх з німецькою оцінкою української визвольної боротьби на підставі німецьких документів. "Українці за румунською заслоною" — проф. І. Лучечко поінформував присутніх про українське поселення в Румунії. "Андріївський Вечір" — товариський вечір, Світлана Андрушків розказала про Андріївські звичаї, а гостя Лідія Белендюк фейлетон власного укладу про працю Відділу. *Музейна референтура* — у 1986 р. Відділ став фундатором "Українського Музею", досягнувши суму 5,000.00 дол. Придбав двох меценатів по 1,000.00 дол. також одну "мечін" дотацію на суму 1,000.00 дол. — разом 3,000.00 дол. та придбав 7 членок Українського Музею. *Пресова референтура* — від 1985 р. Відділ має стовідсоткову передплату "Нашого Життя". *Референтура зв'язків* — На українському фестивалі в Гарден Стейт, Н.Дж. переведено акцію підписування листів у справі трагедії в Чорнобилі. Вислано 3,096 листів до: Джавієр Перез де Куеллар, секретаря дженерал оф Юнайтед Нейшенс; М. Тольба, директора Юнайтед Нейшенс Енвіронмент Програм; Президента Рональда Реген; сенатора В. Брадлей; сенатора Ф. Ляутерберга. Всі листи опісля були адресовані членками Відділу. Поштові кошти й коверти виносили понад 700.00 дол., які покрито зібраними датками під час фестивалю. Відділ купив книжку "Жнива Розпачу" Роберта Конквеста для американської бібліотеки. *Суспільна опіка* — у 1986 р. Відділ видав 3,401.36 дол. на суспільну опіку. З того 660.00 дол. на "Медичний Фонд СУА", 110.00 дол. за опіку над Бабусяєю, 2,631.36 на висилку 106 пачок до Бразилії, Аргентини та Європи. Більшість пачок оплатив пан М. Бойчук. В пакуванні, крім членок Відділу, помагали пані з околиці Ньюарку та членки "Кружка Матерей" при школі св. Івана Хрестителя. *Стипендійна референтура*. — Від 1985 р. Відділ має референтку стипендій. Приєднано 22 спонсори, що дало суму 9,040.00 дол. 17 членок Відділу є спонсорами 30-ох стипендістів на суму 7,200.00 дол., 5 спонсорів є зпоза членства Відділу і вони є спонсорами 7-ох стипендістів на суму 1,640.00 дол. Відділ спонсорує одну стипендистку на суму 200.00 дол. Також зложено 200.00 дол. на канцелярйні видатки стипендійної акції. *Господарська референтура* — Відділ влаштував продаж печива та різдвяний базар з участю мистців з виставками їхніх творів та ручними виробами. Членки вишивали киптарики на медведиків, українські народні строї на

яльки й малювали "кулі" на ялинку, які принесли не тільки фінансовий заробіток, але й задоволення із спільної праці.

92-ий Відділ. *Організаційна референтура* — Відділ має 21 членок, 2 виступили, 1 померла. Відбулося 4 засідання управи і 5 ширших сходин. *Виховна референтура* — Відділ веде дитячу світличку при допомозі "Батьківського Комітету". Учителькою є Марта Самотулка. Начисляється 6 дітей. Заняття відбуваються кожної суботи. Садочок у співучасті з українською парафіяльною школою брав участь у програмі на парафіяльному свяченому і св. Миколая. Членки — Дарія Самотулка й Анна Васько є учительками в українській школі при парафії св. Архистратига Михайла. *Культурно-освітня референтура*. — Доповідь Мирослави Стахів — "Участь Окружної Управи СУА у 92-ій Конференції Стейтової Федерації Жіночих Ключів Н.Дж.". Звідомлення Дарії Самотулки з 2-ої Жіночої Конференції — "Українська жінка в двох світах". Відчитано оповідання Іванни Савицької — "Там де ростуть тополі" та доповідь з прозірками Мирослави Стахів — "Українці в Канаді". *Імпровізація референтура* — Відмічено День Української Незалежності в присутності мейора Менвілу. Відомості разом зі

92-ий Відділ СУА, Менвіл, Н.Дж. Підписання прокламації 22 січня. Діти — учасники програми, зліва: Михайло Васько, Андріяна Васько, Христіна Гаврилук, Стефан Гаврилук, Христіна Васько

92-nd Branch UNWLA, Menville, NJ; Signing of the proclamation of January 22nd. Children who took part in the program — Mychajlo Wasko, Adrianna Basko, Chrystyna Hawryluk, Stefan Hawryluk, Chrystyna Basko.

знімками, були поміщені в газетах: "Менвіл", "Месенджер" і "Стар-Леджер". Відділ взяв активну участь на спільній зустрічі Відділів у Нью Брансвіку — "Українці українському студентові". Д. Самотулка влаштувала 2 виставки пов'язані з українською традицією Різдва і Великодня в Мері Джайкобс і Гілсборо бібліотеках. При співучасті Мирослави Стахів і Анни Васько улаштовано мистецьку виставку з вишивками, писанками, керамікою та дереворитами Якова Гніздівського у Публичній бібліотеці в Менвілі. Усі виставки втішались успіхами і були відмічені в газетах: "Рокі Гілл Газет", "Менвіл Нюз" та бюлетені менвільської бібліотеки. *Музейно-Мистецька референтура* — Відділ є меценатом Українського Музею. З нагоди 10-ліття зложено 1,000.00 дол. на Будівельний Фонд, а до крамнички УМ членки вишили й подарували 24 подушечки й 4 закладки.

Референтура суспільної опіки — Відділ оплачує 1 стипендію до Бразилії. Вислано 4 пакунки до Бразилії та 10 до Польщі. Також відвідувано хворих. Відділ є зареєстрований в Сомерсет Каунті Сентер. *Пресова референтура*. — В церковнім бюлетені св. Архистратига Михаїла та американській пресі: "Менвіл Нюс", "Месенджер", "Стар-Леджер" та бюлетені менвільської бібліотеки були звідомлення про Свято Української Незалежності та про мистецькі виставки в бібліотеках. Вислано листи до сенаторів у справі Чорнибиля. *Референтура зв'язків*. — Праця пов'язана з життям української спільноти та зв'язки з американськими установами і лідерами: Біллі Брадлі, Даніел П. Мойніган. *Господарська референтура*. — Референтки у співпраці з членками допомагали приготувати обід в Нью Брансвіку на спільній зустрічі Відділів. Приготовляли солодке й каву на сходини та річні загальні збори.

100-ий Відділ. Традиційним звичаєм Відділу є на початку січня відсвяткування Святого Вечора. Також у січні Відділ бере участь у відсвяткуванні роковин 22 Січня і підписанні проклямації. Бере участь в академіях місцевого

Відділу УККА. В місяці лютому присвячуємо одні ширші сходини для вшанування пам'яті Жінок Героїнь. Організаційна референтка відчитує тоді реферат в пам'ять Ольги Басараб, Олени Теліги, Алли Горської та інших жінок, загиблих героїнь. На щорічних фестивалях Картерету Відділ влаштовує виставку народнього мистецтва і продаж харчів. Кожного року бере участь в організованій поїздці Відділом УККА до Еленвіл. Членки чисельно взяли участь у відсвяткуванні 25-ліття Округи. В березні Відділ в співучасті Відділів 4-го, 65-го і 92-го влаштували імпрезу "Українці українському студентіві". Кожного року після "Дня Подяки" Відділ влаштовує "Чайний Вечір". На ньому голова розказує присутнім про працю Відділу і в цей спосіб старається приєднати членство. В грудні відбуваємо передсвяткову вечірку з обміном дарунків. Від суспільної опіки відвідуємо хворих членок та громадян. Вислано пару пачок до Європи. Виконано всі зобов'язання до Централі й Округи. Бере участь у річних з'їздах Округи. Відділ є членом Українського Музею, членом місцевого УККА і ЗУДАК-у.

Ольга Буртик

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

ПРИЄМНЕ З ПОЖИТОЧНИМ

Членки 90-го Від. СУА у Філядельфії відбули свої сходини в гостинному й красно влаштованому домі нашої союзнянки Наталії Даниленко в дні 15-го лютого ц.р. Все відбулося, як треба. Новообрана голова Відділу Марія Одежинська пояснила, що буде виконувати роллю координатора, передаючи різні функції членкам Відділу, не лише референткам, відтак приступлено до реалізації програми сходин, головною точкою якої була доповідь Наталії Даниленко про наше народне мистецтво з прозірками, яка пояснила присутнім план видання книги „Український народний одяг” у 2-ох мовах (українській і англійській) над якою з посвятою працює наша заслужена почесна голова СУА, Лідія Бурачинська, а ми горді, що наша членка Наталія Даниленко одна з тих, що їй допомагають. На пропозицію голови зложити на ту ціль суму дол. 1,000.00 всі присутні прийняли зі захопленням. Гроші із каси Від. вже переслані.

Пресова референтка

ВЕЧІР ПРО ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

В неділю 5-го квітня 1987 р. о год. 4:00 по полудні, в Українському Культурному Центрі, відбулась дуже цікава і гарна імпреза під назвою "Тисячоліття Хрищення Руси-України".

Улаштував її 20-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги у Філядельфії.

Була це одна з перших імпрез запланованих у Філядельфії у святкуваннях 1000-ліття Хрищення Руси-України.

У програмі участь брали: голова — Марія Касіян, яка коротко і гарно представила виконавців. Цікаву доповідь виголосив д-р Богдан Ф. Корчмарик. Доповідач опираючись на історичних фактах правдиво навітлив нам історію нашої минувщини. Співачка Надія Оранська при дискретному акомпанієменті Лесі Рудої ніжно з чуттям відспівала кілька пісень. Улюблений філядельфійською громадою Микола Француженко з Вашингтону по мистецьки прочитав кілька поезій і дещо з прозових творів, які цілковито підходили до того род імпрези.

На закінчення союзнянки гостили виконавців і гостей солодким і чаєм.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ:

В ч. 12, грудень 1986 р. на сторінці 38, в Хроніці Округи Чикаго, під заголовком Суспільна Опіка, 29-ий Відділ ...вислав до Головної Управи СУА 125.00 дол. на стипендії.

Повинно бути: 29-ий Відділ ...вислав на Стипендійну Акцію СУА до Головної Управи **1.250.00 дол.**, а безпосередньо до Бразилії 100.00 дол.

Сердечно перепрошуємо за недогляд Управу 29-го Відділу та всіх шановних спонсорів.

Редакція "Нашого Життя"

ПОДЯКА

Щиросердечна подяка для Дозі Кушнір за поміч і провадження передшкілля у нашій Світлиці. Неприйнятний гонорар — 100.00 дол. складаємо на Фонд ім. Олени Лотоцької, **Управа 99-го Відділу СУА Вотервіл, Н.Й.**

Дякуючи пані **Іванці Мартинець** за приятну поставу до мене у зв'язку з поїздкою на XXI Конвенцію складаю 100.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" через 47-ий Відділ СУА, **Ірина Семанюк, Рочестер, Н.Й.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

В пам'ять покійного **Юрія Волинця**, члени Екзекутиви СУА зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **140.00 дол.** Дружині покійного, Любі Волинець і синам, висловлюють щире співчуття: **Іванна Рожанковська, Марія Савчак, Іванна Ратич, Оля Гнатейко, Лідія Гладка, Уляна Старосольська, Любомира Артимишин, Марія Томоруг, Розалія Полчій, Олександра Кіршак, Марта Данилюк, Ірина Куровицька, Рома Шуган, Ірена Чайківська.**

Замість квітів на могилу нашої товаришки **св.п. Марії Мудрак-Карпевич**, зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **по 25.00 дол.:** Ірина Макарушка-Пежанська, Любов Яримович-Савойка, Галина Равич-Янішевська, Фалина Любинецька-Кульчицька. **Разом 100.00 дол.**

В світлу пам'ять бл.п. **мгр Марії Боднар Ржепецької** складаємо через 43-ій Відділ СУА 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Сестрі покійної Олені Шиприкевич і шановній родині пересилаємо наші щирі співчуття, **Марія Данилів, Марія Куземська, Анна Максимович, Людмила Чайківська**

Замість квітів на свіжу могилу в Україні **бл.п. Анни Марусин** мами Михайлини Баран, складаємо 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Евгенія Рубчак і Антін Шубак**

В пам'ять адвоката **Юрія Волинця**, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Дорогій дружині Любі синам і родині висловлюємо наше найщиріше співчуття, **д-р Юрій і Віра Кушнір.**

Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Юрія Волинця**, мужа моєї приятельки Люби, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а опечаленій Любі, синам Юрієві і Володимирові складаємо глибокі співчуття, **Наталка і Василь Думи з дітьми**

Замість квітів на свіжу могилу в Україні моєї дорогої товаришки і братової **бл.п. Люби із Стольніцьких Колянковської** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Марія Герус-Мартюк.**

У світлу пам'ять **дир. Миколи Капусти і о. д-ра Сидора** складаю через 47-ий Відділ СУА 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Михайлина Павлович-Пилипець, Рочестер, Н.Й.**

В пам'ять **покійного батька** нашої членки п. Олі Яцишин складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **по 10.00 дол.** — Оля Городецька, Слава Стойко, Тамара Панкевич, Іванна Ратич; **по 5.00 дол.** — Соня Коверко, Наталка Головінська, Ірена Старожитник, Леся Папроцька, Марія Слободян. **Разом 65.00 дол., членки 65-го Відділу.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Петра Содоля-Зілинського**, батька нашої членки Наталки Дзядів складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо глибокі співчуття, **Управа і членки 99-го Відділу СУА, Вотервліт, Н.Й.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Стефана Гаврилюка**, брата нашої членки Марії Комар, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Сестрі, дружині і малолітнім дітям висловлюємо глибокі співчуття, **Управа і членки 99-го Відділу СУА, Вотервліт, Н.Й.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. мгр Богдана Ковшевича**, чоловіка нашої союзнянки Каті Ковшевич, 11-ий Відділ СУА в Трентоні пересилає 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а пані Каті шле глибоке співчуття, **За Управу — Емілія Панасюк, голова 11-го Відділу СУА**

Згадуючи з тугою наших дорогих незабутніх Книголюбів: **св.п. Антосю Лопатинську, Ніну Пясецьку, Нусю Никифоряк, Зіну Захарченко, Дзюню Леньову, Марусю Карпевич і Марійку Ржепецьку** — замість квітів на їхні могили складаємо 75.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя": **Марія Дигдалевич, Ірена Крамарчук, Стефа Крушельницька, Люба Мосевич, Оксана Рак, Люба Раковська, Галія Скорецька, Стаха Шуган** — колишні приятелі — членки **Гуртка Книголюбів при Окружній Раді СУА в Нью-Йорку.**

Збірка на Пресовий Фонд "Нашого Життя" в пам'ять **св.п. Марії Ржепецької:**

100.00 дол. — Марія Савицька; **по 50.00 дол.** — Люба Артимишин, Стефан і Іванна Рожанковські, Нана Сочинська; **40.00 дол.** — Марія і Михайло Романці; **30.00 дол.** — Олександра Кіршак; **по 25.00 дол.** — Ісидора Боярська, Марія Даниш, Поля Книш, Дарія Костів, Олена Процюк, Оксана Рак, Зоня Рожанковська, Ніна Самокіш, Євгенія Тріска, Наталія Чапленко; **по 20.00 дол.** — Евстахія Гойдиш, Наталка Канюга, Броня і Роман Ковалеві, Юрій і Христина Навроцькі, Любов Раковська, Марія Савчак, Галина Скорецька, Лев і Леся Яцкевичі; **15.00 дол.** — Оксана Луцька; **по 10.00 дол.** — Марія Барагура, Уляна і Анатоль Вовки, Володимира Івануса, Ірена Комар, Ліда Крушельницька, Стефа Крушельницька, Ірена і Михайло Морози, Марія Палідвор, Ірена Решетуша, Уляна Старосольська, Стефанія Діба-Ценко, Оксана Щурова, Александра Ямрозик; **по 5.00 дол.** — Ольга Масюкевич, Стефанія Пурій. **Разом 885.00 дол.** Збірку перевела Ніна Самокіш.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Петра Луцика**, мужа нашої членки Марії Луцик, **83-ій Відділ СУА** в Нью-Йорку складає 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Дружині і цілій родині висловлюємо наші щирі співчуття, **Оксана Лопатинська, реф. Суспільної Опіки**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Омеляна Гавдяка**, мужа нашої членки Анни Гавдяк складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині Покійного глибокі співчуття. **Управа і членки 78-го Відділу СУА — Вашингтон.**

Найщиріші вислови співчуття складаємо нашій членці **Галині Стасюк** та її родині, з приводу відходу у Вічність її мужа **св.п. Михайла Стасюка**. Замість квітів на могилу пересилаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **93-ій Відділ СУА, Гартфорд Кон.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Богдана Ковшевича**, мого швагра, пересилаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Анна Власенко-Бойцун**

В пам'ять мого дорогого мужа **бл.п. В. Гусара** у 12-ту річницю його смерті складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Дарія Гусар**

В пам'ять моєї найдорожчої і незабутньої матері **бл.п. Ольги Фіцалевич** складаю 15.00 дол. на "Наше Життя" для Бабусі через 20-ий Відділ СУА, **Марія Харина.**

Замість квітів на свіжу могилу в Україні моєї дорогої шкільної товаришки **бл.п. Марії з Мокрицьких Вергун**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Сестрам Магдаліні Квас і Галі Пагуті (Торонто-Канада) складаю вислови щирого співчуття, **Зеня Білас**.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. П. Стойка**, батька д-р В. Стойка складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і пересилаємо наші найщиріші співчуття Рідні Покійного, **інж. Ярослав і Ярослава Букачевські**

В світлу пам'ять **І. Городецького** пересилаю 25.00 дол. на Патріарший Фонд

Анна Гіна

В світлу пам'ять **Володимири Падох** пересилаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Анна Гіна

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вплати від 1-го червня до 30-го червня 1987 р.

по 1,000.00 дол. — Н. і К. Яремки, Геленвіл (через 51-ий Відділ СУА), О. Гелемей, Кліфтон (через 70-ий Відділ СУА);

735.00 дол. — 9-ий Відділ СУА (збірка);

712.00 дол. — через СУАвстралія ім. Х. Кононенко спонсори: А. Війтович, Б. Ляляк, СО СУАвст. ім. Х. Кононенко;

480.00 дол. — Н. Мандрусак, Фльоргам Парк (через 28-ий Відділ СУА, в тому 30.00 дол. на Адміністрацію);

400.00 дол. — М. і Л. Гички, Флемінгтон;

382.36 дол. — Українське Культурне Товариство при св. Володимирі, Апопка;

320.00 дол. — Н. і Г. Давидовичі, Саут Ст. Пауль (в тому 20.00 дол. на Адміністрацію);

300.00 дол. — 10-ий Відділ СУА, Т. Бонтабік, Сиракюз (через 68-ий Відділ СУА, І. Клярк, Австралія (через СУА ім. Х. Кононенко);

260.00 дол. — С. і Е. Новаківські, Філядельфія;

250.00 дол. — І. Печенюк, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА);

240.00 дол. — 83-ій Відділ СУА (збірка);

220.00 дол. — Б. Біловчук. Маспет (в тому 20.00 дол. на Адміністрацію);

по 210.00 дол. — Г. Площанська, Берклей (в тому 10.00 дол. на Адміністрацію, А. і Т. Раки, Нью Йорк (через 83-ій Відділ СУА в тому 10.00 дол. на Адміністрацію).

по 200.00 дол. — Парафія св. Василя Великого, Канада (через д-ра Ю. Левицького), Українсько-Американські Ветерани ч. 17, Пасейк (через 70-ий Відділ СУА), В. і Н. Бродовичі, Канада (через д-ра Ю. Левицького), Ю. Головацька, Форт Льютердел (через 70-ий Відділ СУА), Н. Іванчук, Ірвінгтон (через 86-ий Відділ СУА), А. Любинська, Нью Брїтейн, М. Пурди, Гілсайд (через 32-ий Відділ СУА), д-р М. Фішер-Слиж, Кенкакі, А. Федорак, Бафало (через 49-ий Відділ СУА);

130.00 дол. — О. Городиський, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА);

125.00 дол. — Н. Даниленко, Сомердейл, С. і С. Котики, Ріго Парк (через 72-ий Відділ СУА);

110.00 дол. — С. Гук, Ірвінгтон (через 28-ий Відділ СУА);

по 100.00 дол. — Д. Витанович, Берклей Гайтс, І. Гринь, Іст Гартфорд (через 93-ій Відділ СУА), д-р М. Кознарська,

Кліфтон (через 70-ий Відділ СУА), Г. Стефанів, Чикаго (через 29-ий Відділ СУА), д-р Л. Стефанівська, Майплевуд;

60.00 дол. — В. і К. Вальчуки Бейсайд;

по 50.00 дол. — О. Бережницька, Чіктовага (через 49-ий Відділ СУА), Т. Кулик, Кліфтон, В. Михайлів, Філядельфія (через 20-ий Відділ СУА);

40.00 дол. — Л. Стасюк, Вест Сенека;

по 25.00 дол. — О. Кобзар, М. і Т. Мелешки, Апопка, В. Гординська, Брайтон, С. Питляр, С. Пурій, І. Чернишко.

Щиро дякуємо

ПОДЯКА

Завдяки жертвенности спонсорів-опікунів стипендіатів СУА, поодиноких осіб та великій співпраці Відділів СУА, наш вигреш 24 травня 1987 р. був дуже успішним. Увесь прихід, 7,653.97 дол., призначений на покриття адміністративних видатків та уділення стипендій тим стипендіатам, які ще досі не мають своїх спонсорів.

Наша щира подяка **Вірі Шумейко**, президентові подорожного бюро фірми Кобаснюк, на 157 Друга Авеню, в Нью Йорку, за першу нагороду, "Бразилійська весна та Буенос Айрес, Аргентина" вартості 2,200.00 дол. (поїздка до Бразилії від 21 жовтня до 6-го листопада 1987).

Грицеві Гивелеві за картину "Зима", аквареля розміру 30×40 — 350.00 дол. та дівчатам із інтернату Колегії Св. Ольги в Прудентополі, Парана, Бразилія, (під керівництвом Ольги Корчагін, колишньої стипендіатки СУА, а тепер директорки) за гарні вишивки. З огляду на те, що ми одержали більше вишивок, ми додали до виграшу ще п'ять нагород. Щасливцями

Перша нагорода: Подорож до Бразилії та Аргентини: Богдан Ландвід.

Друга нагорода: Картина "Зима": Ірина Левицька

Третя нагорода — вишивка: Теодора Кузьмович

4-та нагорода — вишивка: Люба Шеремета

5-та нагорода — вишивка: Е. Стельмах

6-та нагорода — вишивка: Ірина Руснак

7-ма нагорода — вишивка: І. Старожитник

8-ма нагорода — вишивка: Наталія Олексин

9-та нагорода — вишивка: Ольга Луків

10-та нагорода-вишивка: Богданна Більовщук

Усім, що виграли, гратулюємо! Усім, що закупили та розпродавали квитки — СПАСИБИ!

Таїсса Турянська

Анна Кравчук

скарбничка комісії стипендій референтка стипендій СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять **бл.п. Михайла Демчишина**, складаю 400.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги для Дітей і Молоді через 92-ий Відділ СУА в Менвіл. **Марія Демчишин**

Замість квітів на могилу **бл.п. Теодора Гелемея**, мужа членки СУА, зложили на суспільну опіку: **50.00 дол.** — д-р О. і Віра Тершаківці; **по 25.00 дол.** — Оля і Михайло Косаревичі, Дарія і Володимир Рудакевичі; **по 20.00 дол.** — Наталія Пеленська, Степан Путикевич; **по 10.00 дол.** — Олена Бобиляк, Марія Бакалець, Василь і Леся Мочули, Ольга і Іван Буртики, Ліда Ігнат, Ядвіга Дяченко, Оля Мочула, А. і Т. Ваньо, Дарія Колатало, Ірина Цапар, О. Фарміга, Олена Площанська, Андрій Пеленський; **5.00 дол.** — Я Качмарський. **Разом 275.00 доллярів.**

Пересилаю 1,000.00 дол. на чотирорічну стипендію у пам'ять мого батька, **бл.п. Теодора Гілемей**, для студента у Бразилії під опікою Стипендійної акції СУА, та через 70-ий Відділ СУА в Пасейку, **Олег Гілемей**.

Замість квітів на могилу **бл.п. Степана Мартинюка**, батька пані Марії Борбич, зложили сироти в Бразилії через 70-ий Відділ в Пасейку: **по 50.00 дол.** — Марія і Іван Борбичі, Оксана і Петро Кордуби, Христина Кордуба; **30.00 дол.** — Ярослава Гцдзовата; **20.00 дол.** — Пелагія і Іван Гірняки; **по 15.00 дол.** — Ольга і Іван Буртики, Тетяна Ільницька; **по 10.00 дол.** — Павло і Юлія Андрусичини, Оленка і Франк Вірстюки, Дарка Ковалівська, Дарія Колатало, Марійка Мартинюк, Ірка Марченко, Світлана і Іван Марченко, Леся і Василь Мочули, **разом 310.00 доларів**.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Адріанович** пересилаємо 25.00 дол. на стипендійний фонд в Бразилії і 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Богдан і Іза Боярські**.

Замість квітів на свіжу могилу нашої любі Сестри, **бл.п. Гени Ясеницької**, яка померла у Львові 7-го травня, складаємо 100.00 дол. на сироти у Бразилії, **Стефа Пурій, Оля Кобзар, Соня Питляр, Іванка Чернишко**.

З нагоди 25-літнього ювілею вінчання моєї сестри Анни (реф. стипендій СУА) та Богдана Кравчуків, складаємо 25.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА, а ювілятам пересилаємо найкращі побажання Многих Літ! **Матвій і Таїсса Мелешки, Апопка, Фльоріда**

Пересилаємо стипендію для стипендіата 83-го Відділу СУА на яку зложили по 10.00 дол. членки: **О. Лопатинська, Г. Обершин, Б. Слиж, С. Косович, К. Черновяк, І. Стецьків, І. Мокривська, З. Галій, Л. Закревська, Д. Генза, О. Юзенів, І. Бадяк, Я. Трембіцька, С. Савчук, Л. Черник, М. Ярош, Л. Павлик, М. Томоруг, І. Куровицька, М. Соробей, І. Лаба, М. Палій, М. Данилюк, та М. Михалевич**.

В пам'ять Дорогої Дружини **бл.п. Данути Городиської** складаю на Стипендійний Фонд СУА 200.00 дол. через 29-ий Відділ СУА, **Орест Городиський**.

Членки 9-го Відділу СУА в Бінггемптоні перевели збірку на виховання українських священиків в Бразилії, через стипендійну акцію СУА. Збіркою занялися пані Ірена Іванонько, Мельвіна Коропей, Марія Тереля, Галина Чебіняк і Міма Зобнів. **Зібрано 735.00 дол.** Список жертводавців: **300.00 дол.** — Сестрицтво при церкві Пресвятого Серця Христового; **25.00 дол.** — Л.і М. Зобніви; **20.00 дол.** — С. і І. Зобніви; **15.00 дол.** — П. Мельник; **по 10.00 дол.** — Я. і Д. Бендзи, д-р О. Василів, М. Дуда, С. Євчук, І. і О. Іванейки, В. Іванонько, Х. і З. Іваноньки, Й. і С. Кокси, М. Коропей, О. і Е. Курило, О. Мельник, С. Мельник, А. Феданко, І. Хруник, І. і Х. Чебіняки, М. Чебіняк; **по 5.00 дол.** — Р. Бел, М. Василів, О. Войтів, В. Гірний, А. Добрянська, П. Дуда, С. Дячук, В. і В. Залуські, І. Залуський, Т. Захарчук, І. Іванків, Д. Кадиляк, Д. Кецман, М. Клачаний, Р. Клачаний, Р. і Х. Ковачі, М. Крайник, В. Притула, І. і Е. Рошки, А. Солецький, В. Тереля, І. Тереля, М. і І. Терелі, М. і Ю. Терелі, К. Хмельницький, А. Чебіняк, А. і Г. Чебіняки, Е. і С. Чебіняки, Й. Чебіняк, І. і К. Чебіняки, С. і С. Чебіняки, Х. Чебіняк, К. Чернецька, В. і Н. Чумаки, Д. Юнко, Д. Яремчук; **4.00 дол.** — М. і М. Крайники; **по 3.00 дол.** А. Солецька, І. Солецька, М. Здеб; **по 2.00 дол.** — Л. Войтів, П. Добрянський, Д. Клачана, А. Ковалів, І. Корчинський, А. Коцан, І. Кречко, П. Петришин, І. Хомищак, П. Чебіняк; **по 1.00 дол.** — Д. Галій, Т. Мрочковська.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

*Відкритий п'ять днів на тиждень
/крім понеділка і вівторка/
від год. 1 — 5 по пол.*

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ за травень 1987 р.

Щирий привіт і ґратуляції Управі і членкам 47-го Відділу з нагоди 35-літнього ювілею, який припав саме на мої 92 уродини! Рівночасно складаю сердечну подяку за побажання і чудові квіти, які передала мені особисто голова Відділу пані Ірина Руснак. В доказ вдячності за увагу до мене складаю через мій 47-ий Відділ СУА 50.00 дол. на розбудову Українського Музею, **Татіяна Мотика**, членка 47-го Відділу СУА, Рочестер, Н.Й.

З нагоди **90-ліття Юліани Білецької** на Будівельний Фонд Українського Музею зложили: **по 50.00 дол.** — Олена Мартинюк, Стефан і Люба Іванчуки, **35.00 дол.** — Шкільники і Кравців, **30.00 дол.** — д-р Ліда Стівбун, по 25.00 дол. — д-р Я. і Л. Музички, родина Журовських, **по 20.00 дол.** — Роман і Оріся Свистуни, д-р Сергій і Неоніла Винарські, Надія Дейчаківська, д-р Мирон і Марта Боднари, Осип і Анна Мартинюки, **по 15.00 дол.** — п-жжя Годованці, Воло-

димир і Любов Боднари, по **10.00 дол.** — Сальвіна Іванницька, Ніна Лощенко, Анна Баран, Славка Стрілецька, Василь Настюк. **Разом 395.00 дол.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

(травень 1987)

На полуденку-бенефісі для Українського Музею який влаштував 86-ий Відділ СУА 1987 р. такі особи зложили пожертви на Український Музей в пам'ять покійної **Казимири Логуш**, матері Оксани Стеранки членки 86-го Відділу СУА, Оксана і Юрій Стеранки — **500.00 дол.**, Юлія і Омелян Логуші — **150.00 дол.**, Казимира і Єронім Логуші — **100.00 дол.**, Меланія Банах — **50.00 дол.**, Ольга і Мирон Гнатейки — **50.00 дол.**, Марія Павловська — **40.00 дол.**, Александра Шимоняк — **25.00 дол.** **Разом 915.00 дол.**

В пам'ять покійного **д-ра Степана Банаха** зложила 500.00 дол. одна особа, яка бажає залишитися анонімною.

Замість квітів на могилу членки-засновниці 64-го Відділу СУА бл.п. **Марії Карпевич**, зложили на Український Музей в Нью Йорку:

по **50.00 дол.** — Марія Дигдалевич, Стефан і Іванна Рожанковські, по **25.00 дол.** — Евстахія Гойдиш, Марія Даниш, Марія Савицька, Галина Скорецька, по **20.00 дол.** — Марія Ржепецька, Слава Ярославич, по **15.00 дол.** — Христина Воевідка, Поля Книш, Оксана Рак, по **10.00 дол.** — Люба Артимішин, Марія Барагура, Марія Береза, В. Ваверчак, Володимира Івануса, Олена Кисілевська, Наталія Коваль, Євгенія Корчинська, Дарія Костів, Христина Навроцька, Стефанія Нагірна, Марія Палідвор, Софія Питляр, Люба Раковська, Марія Савчак, Софія Салдан, Ніна Самокіш, Уляна Старосольська, Євгенія Тріска, Дарія Цвіль, Лідія Крушельницька, по **5.00 дол.** — Ірена Комар, Стефанія Крушельницька, Стефанія Пурій, Ірена Решетуха, Александра Ямрозик. **Разом — 520.00 дол.**

В пам'ять стрийка, бл.п. сотн. УСС-ів **Івана Цяпки Скоропада** складаю 500.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку. **проф. Михайло і Омелія Цяпки**

Замість квітів на могилу довголітньої членки 64-го Відділу СУА бл.п. **Осипи Лень**, зложили на український Музей в Нью Йорку:

25.00 дол. — Марія Савицька, **20.00 дол.** — Марія Ржепецька, **15.00 дол.** — Христина Воевідка, по **10.00 дол.** — Люба Артимішин, Марія Барагура, Марія Береза, Евстахія Гойдиш, Марія Даниш, Володимира Івануса, Поля Книш, Євгенія Корчинська, Дарія Костів, Христина Навроцька, Стефанія Нагірна, Марія Палідвор, Софія Питляр, Оксана Рак, Люба Раковська, Марія Савчак, Софія Салдан, Ніна Самокіш, Євгенія Тріска, Олена Шиприкевич, Дарія Цвіль, Лідія Крушельницька, по **5.00 дол.** — Ірена Комар, Стефанія Крушельницька, Стефанія Пурій, Ірена Решетуха, Александра Ямрозик. **Разом 305 дол.**

В десяту сумну річницю смерті мого чоловіка **св.п. Миколи Михалевського**, складаю в його пам'ять через 43-й Відділ СУА 200.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью Йорку, **Емілія Михайлевська**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. А. Мілянчик** складаю 100.00 дол. на Український Музей, **Роман Іваницький**

В пам'ять бл.п. **маєстра Лева Рейнарівича** Об'єднані Організації пів. Брукліну складають 100.00 дол. на Український Музей

В пам'ять **бл.п. Осипа Бурачка** складають 50.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, **Андрій і Леся Харуки**

Замість квітів на свіжу могилу дорогого незабутнього кузина і вуйка **бл.п. мгр Романа Цегельського**, складаємо 50.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, **Олена Смулка, Віра Лащик, Оксана Кіпа**

На вічний спогад і пошану **Інж. Осипа Бурачка**, який помер 22-го квітня 1987 року в Квінс, Н.Й. похований на українському цвинтарі в Бавнд Брук, Н.Дж. пересилаю 50.00 дол. на бажання родини, на ціль Українського Музею, **Богдан Гамерський**

Замість квітів на могилу **бл.п. Атанаса Михайла Мілянчика**, зложили 25.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью Йорку 25.00 дол. **Ірина і Роман Кравцеви.**

В пам'ять покійного **бл.п. Василя Петришина**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку. Дочці Олі Гнатейко з родиною та синові д-р Вол. Петришинові з дружиною складаємо наші сердечні вислови співчуття, **Оля і Ярослав Городецькі.**

В пам'ять покійного **Петра Стойка** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, а синові д-р Володимирові з родиною складаємо наші щирі вислови співчуття, **Оля і Ярослав Городецькі.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Карпевич** складаю суму 20.00 дол. на потреби Українського Музею, **Валентина Якимчук**

В пам'ять мого чоловіка замість квітів на його свіжу могилу складаю 15.00 дол. на Український Музей, **А. Домбчевська**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. д-ра Володимира Богоновича**, складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку. **Брус Литт.**

В пам'ять дорогого швагра **Анатолія Панкевича** зложили на Будівельний Фонд Українського Музею 25.00 дол., **Орест і Ася Лисинецькі**

В пам'ять **бл.п. Марії Карпевич**, мами п. Христини Карпевич, зложила на Український Музей 25.00 дол., **Марта Левицька-Костюк**

3 НАГОДИ...

38-ий Відділ СУА в Денвері з нагоди зустрічі з **Лідою Черник** зложив 100.00 дол. на цілі суспільної опіки, **Марія Фіглюс, касирка**

З нагоди вінчання дочки нашої членки **Софії Лотоцької — Руті**, пересилаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а молодій парі бажемо щастя на новій дорозі життя! **11-ий Відділ СУА Трентон, Н.Дж.**

За чемностеву пересилку книжок щиро дякую моїм кузинам **Мірі і Данилові Стаховим** та з цієї нагоди складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". З пошаною і привітом **Ольга Муссаковська.**

В п'ятдесятиліття матури — 1937 року — моїх учениць в гімназії **СВ Василінок** у Львові, складаю 100.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА для дівчат. Щиро дякую п-і Любі Прокоп за гостину на Союзівці в днях 23-24 травня 1987 р. на цьому з'їзді. Дуже ціную цю дуже важливу акцію СУА, бо яка жінка — така її родина.

Дарія Витанович

ПОПРАВКИ

21-го липня 1986 р. п. **Ірена Пітула** зложила 100.00 дол. на потреби Українського Музею. Перепрошуємо що ми раніше опустили згадку про цю пожертву.

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Володимира Яримовича** зложив 100.00 дол. на Український Музей, **Мирослав Пастушенко.**

Перепрошуємо Олену Шиприкевич що неправильно помістили її ім'я як Галина Шиприкевич. Повинно бути **Олена Шиприкевич.**

Дуже перепрошуємо Українську щадницю у Філядельфії (Savings and Loan Association) яка пожертувала 5000 доларів на Будівельний Фонд Українського Музею, а ми помилково подали Українська Кредитівка у Філядельфії.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ (Червень 1987)

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Михайла Палка** складаю 1000.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, **Петро Саляк**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Михайла Палка** складаю 1000.00 дол. на Український Музей, **Ярослав Червоняк**

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого кузина і вуйка **бл.п. Романа Цегельського** складаємо 150.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, **Олена Лиско, Володимир і Світлана Лиско-Недільські, Володар і Марта Лиски**

Замість квітів на свіжі могили **св.п. Івана Покорського**, батька **Віри Кліш**, **св.п. Мирослава Мельничука**, мужа **Тосі Мельничук**, і **св.п. Розалії Блонарович**, матері **Ліди Кий** складаємо **75.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку. Нашим дорогим членкам-приятелькам і їхнім родинам висловлюємо наші глибокі співчуття, **Окружна Управа СУА, Філадельфія**

В пам'ять **Атанаса М. Мілянича** зложили на Український Музей: **по 20.00 дол.** — **Надія і Юрій Попелі, Стефанія і Петро Ушаки**, **по 10.00 дол.** — **Іванна і Ярослав Клими, Анна і Василь Натини**, **5.00 дол.** — родина **Принц**. **Разом 65.00 дол.**

В пам'ять **бл.п. Марії Ржепецької, бл.п. Марії Карпевич і бл.п. Ярослави Левицької** складаю **50.00 дол.** на Український Музей, **Ірина Крамарчук**

В пам'ять **бл.п. моєї швагерки Олі Качмарської** жертвую **50.00 дол.** на Український Музей, **Ірина Качмарська**

Замість квітів на могили **св.п. Василя Петришина і Юрія Волинця** складаю на Український Музей **50.00 дол.**, **Осип Данко**

Замість квітів на пам'ять **бл.п. Олени Гайдамаки** складають **50.00 дол.** на Український Музей, **Володимир і Христина Зарицькі**

Замість квітів на свіжу могилу нашої незабутньої приятельки **св.п. Марії Ржепецької** складаємо **50.00 дол.** на Український Музей. Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття, **Меланія Покорська і Віра Кліш**

В пам'ять **бл.п. інж. Дмитра Кулинича** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею, **Клявдія Чорнодольська і Ірена Герлинська**

Вшановуючи світлу пам'ять **Олени з Вальницьких Боднарук** та **Юрія Волинця** складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. Родинам висловлюю щире співчуття, **Лідія Крушельницька**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. мгр. Марії Ржепецької** складаю **30.00 дол.** на Український Музей, **Надія Юрчинська**

Замість квітів на свіжу могилу в Україні **бл.п. Анни Марусин**, дорогої мами моєї приятельки **Михасі Баран** складаю **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, **Віра Шуль**

В світлу пам'ять **бл.п. Анни Марусин** мами **Михасі Баран** жертвую **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку. **Павло Байнівський**

В світлу пам'ять **бл.п. д-р Володимира Богоновича** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей. **Board & Staff of Bide-a-Wee Home, Ass'n.**

В пам'ять **бл.п. мгр. Богдана Ковшевича** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, а п. Каті з родиною висловлюємо найщиріші співчуття, **Дарія і Теодосій Самотулки**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Юрія Волинця** складаю **25.00 дол.** на Український Музей, **д-р Мирослав Борисюк**

У світлу пам'ять приятеля **Михайла Стасюка** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей, **о. Лев і Анна Любинські**

Для вшанування пам'яті покійної **Марії Ржепецької** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, **д-р Лариса Заїка з мамою**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Ржепецької** складають на Український Музей в Нью Йорку **20.00 дол.**, **д-р Теодозій й Ірина Сеньковські**

В пам'ять нашого дорогого приятеля **бл.п. Богдана Сатурського** складають на Український Музей в Нью Йорку **25.00 дол.** **Володимир і Олена Шиприкевичі**

В пам'ять **бл.п. Юрія Волинця** складаю **20.00 дол.** на Український Музей, **Марія Оксана Бачинська**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Замість квітів на могилу Дорогої сестри **бл.п. Стефанії Бойчук**, яка відійшла у вічність 31-го серпня 1986 р. складаю **25.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею, **Ірина Качмарська із сестрами.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Михайла Пежанського** складаю **25.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею, **Оксана Рак**

Замість квітів на могилу **бл.п. Володимира Патрили** складаю **25.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею, **Олена Качала**

В пам'ять покійного кузена **мгр. Богдана Ковшевича** жертвую **20.00 дол.** через 47-ий Відділ СУА на Будівельний Фонд Українського Музею, а дружині Каті і родині складаємо глибокі співчуття, **Христина і Петро Дзюби, Рочестер, Н.Й.**

ПОПРАВКИ:

В місяці травні 1987 р. п. **Ольга Лукач** зложила **100.00 дол.** на потреби Українського Музею. Помилково було поміщено Ольгу Дукач.

Було поміщено, що **ІБМ** дав **1.000 дол.** як доповнення пожертви **Т. Байко**, **мало бути О. Байко.**

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

*В останніх місяцях відійшли у Вічність три довголітні і високо ціннені членки
64-го Відділу СУА*

Дня 21 березня 1987 р. відійшла у Вічність **св.п. Марія з Мудраків Карпевич**. Вже вдруже протягом одного тижня доводиться мені прощати від членок і Управи 64-го Відділу дорогу нам членку.

Вістка про смерть св.п. Марії Карпевич прийшла до нас несподівано, без жадного попередження і важко погодитися з думкою, що вже на наших сходинах чи імпрезах її не буде між нами, не буде серед нас людини з високою особистою культурою, з приємною і уважливою вдачею в стосунку до других. Як одна з засновниць 64 Відділу була членкою Управи і працювала на різних постах, виконуючи з охотою і солідно взяті на себе обов'язки. Була членкою і меценатом Українського Музею та членкою управи Літературно-Мистецького Клубу.

Дня 14 березня 1987 р. померла св.п. **Осипа Лень**, яку прощала від Відділу заст. голови Ніна Самокіш словами:

— Щораз частіше приходиться нам прощатися з нашими членками, яких з волі Всевишнього, смерть забирає і переносить у інший — кращий світ. І так з рядів членок 64 Відділу втратили ми св.п. **Осипу з Лагойдів Лень**. Пок. Осипа належала до Відділу від самих його початків. Була членкою Управи і Контрольної Комісії і ніколи не відмовлялася від праці та з охотою виконувала свої обов'язки. Вона відзначалася приємною лагідною вдачею, готова до помочі кожній людині і кожній справі. Була членкою і меценатом Українського Музею та членкою управи Літературно-Мистецького Клубу.

Св.п. Осипа Лень була родом з Тернополя, з якого виїхала на захід. Приятелі — тернопільці згадують її як вродливу, повну життя і завжди активну у громадській праці. Була членкою управи Союзу Українок в Тернополі, а під час німецької окупації включилася в акцію допомоги воєнним полоненим українцям.

В 1941 р. її чоловік був арештований і пропав. Ніколи вже його не бачила. Вже в Нью-Йорку поховала маму і сина, з якими вона вже тепер разом. Любов до рідної землі, до людей до виплаканого тугою її міста, напевно тернопільський вітер принесе з України на її могилу шум подільських лісів і подих рідної землі до якої їй уже не довелося ніколи повернутися.

Вічна їй Пам'ять!

Доля присудила їй поховати чоловіка д-ра Богдана Карпевича, в ранніх роках їх поселення на еміграції, і вже сама виховувала дві доньки. За Вашу приязнь до нас і відданість організації, за це, що Ви, Пані Марусю, були такою, як були, з вдячністю клонимо голови та приймаючи волю Всевишнього, висловлюємо наш глибокий жаль та співчуття Доням і всій родині, а відхід Ваш у вічне життя сприймаємо як велику втрату для 64-го Відділу.

Напевно сьогодні разом з нами прощають Вас, Дорога Пані Марусю, притишені дзвони львівського собору св. Юра. Ми прощаємо Вас як Союзянку й приятеля, а вони як свою дитину, яка родилася у Львові та якої дитинство та юність проходили в тому місті, де теж закінчила агрономічні студії. Вітер часу не остудив Вашої туги і мрії повернутися до рідного Львова.

Мрія Ваша не сповнилася. Ми хо-ваємо Вас на чужій землі, але віримо в слова поета:

*І якщо впадеш Ти на чужому полі
Прийдуть з України верби і тополі
Стануть над Тобою — листям
затріпочуть
Тугою прощання душу залоскочуть.*

Ніна Самокіш

Не жаліла доля 64-го Відділу СУА, бо знов утратив свою вже третю членку **св.п. Марію з Боднарів Ржепецьку**, яка відійшла у Вічність дня 21 травня 1987 р.

Покійна закінчила філософський факультет та вчила історії та географії в гімназії Рідної Школи в Чорткові.

В студентських часах була пластункою та заснувала пластовий гурток в семінарі в Тернополі.

Виїхала з України разом із хвилею емігрантів і перебувала в таборах в Німеччині в Ноймаркті і Міттенвальді, звідки виїхала до Австралії. Жила в Сідней і працювала в Союзі Українок Австралії. В 1954 р. одружилася з д-р Борисом Ржепецьким, з яким переїхала до США.

1955 р. вступила до 64-го Відділу, головою якого була в роках 1959 до 1962, а 1963, 1964 головою Контрольної Комісії. В головній Управі СУА працювала від 1959 до 1971 р. референткою народнього мистецтва. Була скарбничкою конвенційного комітету в 1978 р., а пресовою референткою в 1984 р. Секретаркою Окружної Управи Н.Й. була в 1977 і 1978 рр.; 1968-1971 скарбничкою 64 Відд. а від 1975 до смерті протоколярною і кореспондентською секретаркою.

До Українського Музею вступила в 1976 р. і в початках його існування помагала редагувати та полагоджу-

вати листування. Була меценатом Українського Музею.

У 64-му Відділі працювала без упину, займалася влаштуванням мистецьких виставок, вчила вишивкарства та артистичних ручних робіт.

Покійна Пані Марійка була людиною, яка не могла жити без суспільної праці, людиною, яка це робила у повному переконанні, що її праця потрібна, що цим помагає нашому народові. Глибока патріотка — не на словах, а у ділах.

Не було нікого в 64-му Відділі, щоби її не шанував. Ми знали, що як Пані Марійка обіцяла щось зробити — це буде зроблене. Її сугестії та поради ми високо цінили і переводили в життя.

Членки відділу дуже переживали її недугу і було нам дуже сумно, що її місце при столі на Свяченому було порожнє. Хто тільки міг відвідував її вдома чи згодом у шпиталі і старався

показати тим наше прив'язання. Буде нам усім безмежно бракувати любленої та шанованої Пані Марійки. Відходять від нас люди, яких важко буде заступити, але знаємо, хоч внутрі бунтуємося, що така Воля Всевишнього.

Вічна пам'ять про нашу Дорогу Пані Марійку буде завжди з нами.

Христя Навроцька

Ділимось сумною вісткою з членами СУА, що 3-го грудня 1986 р. упокоїлась в Бозі членка 26 Відділу СУА ім. Ольги Басараб в Гамтремку **Параня Рабська з дому Гуль**, проживши 93 роки.

Покійна приїхала із села Любинець Новий повіт Любачів до Кансас

Сити Мізурі в 1910 р. Там вийшла заміж за Івана Рабського і за декілька років переїхали вони до Дітройту, Міч., де і проживали до останніх своїх днів.

Покійна належала до 26 Відділу СУА, а також до сестрицтва при церкві Непорочного Зачаття в Гамтремку, якого головою була кілька років. У Відділі СУА працювала в господарській референтурі. В обох організаціях працювала завжди спокійно, жертвенно, віддано. Будучи доброю вдачі, мала дар з'єднувати собі членок, раділа успіхами своїх організацій, докладала всі свої зусилля до їх успішної праці. Коли було щораз гірше із її здоров'ям, коли не могла вже так працювати як колись, то все таки цікавилась життям і подіями у своїх організаціях.

Членки СУА і Сестрицтва відправили покійну із прапорами і відзнаками до церкви НЗПДМ в Гамтремку, а звідти на цвинтар Монт Олівер. Покійна залишила в смутку 2 дочки, 6 синів, 28 внуків, 33 правнуки і 6 правнучків, членок обидвох організацій, знайомих і приятелів.

Від 26 Відділу СУА прощала покійну голова Катерина Кобаса, згадуючи її заслуги для Відділу. Буде нам тебе, союзянку, бракувати, але спи спокійним сном і хай прибрана американська земля буде тобі легкою.

Управа і членки 26 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

РІЧНІ ЗБОРИ

20-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

17-го травня 1987 р. відбулись загальні збори 20-го Відділу ім Олени Теліги. Предсідницею зборів вибрано Лідію Дяченко, а представницею від Округу була Марія Одежинська. **Нову Управу** вибрано в такому складі: голова — Марія Касіян, заступниця голови і організаційна — Євгенія Новаківська, секретар — Мирослава Прокопович, скарбник — Ірена Качанівська. **Референтки:** культурно-освітня і імпрезова — Лідія Дяченко, господарська — Аня Борис, Суспільної опіки — Ольга Вареля, пресова — Лідія Бульба. **Контрольна Комісія:** голова — Варка Швед, члени: Юля Петришин і Володимира Михайлів.

63-Й ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Загальні збори відбулися 14-го лютого 1987 р. в Українському Культурному Центрі у Воррен, в присутності голови Округної Управи Орісі Лончини.

До президії ввійшли: предсідниця О. Климишин і секретарка О. Гриньків.

Склад нової Управи: Ольга Процик — голова, д-р Валентина Савчук — перша заступниця голови, Олена Климишин — друга заступниця голови, Теодора Блажкевич — касирка, Ольга Гриньків — секретарка протоколів, Мирослава Беневич — кореспондентка секретарка.

Референтки: Леонтина Галяженко — організаційна, д-р Валентина Савчук — культурно-освітня, Ольга Гишак — суспільної опіки, Олена Гевко — пресова, Юлія Мелимуха — господарська.

Контрольна Комісія: Ярослава Казанівська, Ірина Іваницька і Марія Цісарук.

Ольга Гриньків — пресова референтка

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

70-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ПАССЕЙК, Н.ДЖ.

Загальні збори 70-го Відділу СУА ім. Віри Бабенко відбулися 20-го березня 1987 року. Голову Окружної Управи Нью-Джерзі Ольгу Тритяк заступала референтка суспільної опіки Округи Галина Бобиляк. Керувала зборами президія: Ірина Чайківська — голова, Світлана Марченко — секретарка. Після звітів голови і поодиноких референток вибрано **Управу** на 1987-88 рр. в такому складі: Марія Бакалець — голова, Ольга Буртик — заступниця голови, Ольга Мочула — секретарка, Галина Бобиляк — скарбничка, Леся Мочула — культ.-освіт. реф., Дарія Колатало — реф. сусп. опіки і Стипендійної Акції, Світлана Марченко — пресова реф. Марійка Мартинюк — музейна реф., Ядвига Дяченко — господарська реф., І. Цапар — референтка зв'язків.

С. Марченко, пресова референтка

84-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО-ПІВДЕНЬ

Річні загальні збори відбулися 22-го березня 1987 р. Окружну Управу презентувала голова — Марія Наваринська. До президії зборів увійшли: Надія Хойнацька — голова і Марта Гайдук — секретарка.

На 1987 рік перевибрано **Управу** з минулого року в такому складі: Марія Дорожинська — голова, Віра Боднарук — заступниця голови, Марія Ріпецька — секретарка, Стефанія Шандра — скарбничка.

Референтки: Туня Грод — організаційна, Надія Л. Хойнацька — культурно-освітня, Віра Боднарук — імпрезова, Таня Шпур — суспільної опіки, Уляна Павлінська — музейна, Марта Гайдук — пресова, Ольга Стефанівська, Анто-

ніна Шкірпан і Галина Кокочус — господарські.

Контрольна Комісія: Володимира Демус, Катерина Черняк, Гельга Мізь.

Марта Гайдук — пресова референтка

90-ИЙ ВІД. СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Річні загальні збори 90-го Від. відбулися 12-го січня, 1987 р. Округу презентувала Дарія Федак. До Президії Зборів увійшли: Марія Конрат — голова, Лідія Одежинська — секретарка. Вибрано нову **Управу**, в склад якої

увійшли: голова — Марія Одежинська, заступниця — Галя Кривуша, секретар — Віра Кліш й Стефа Жмуркевич, скарбничка — Леся Мацьків.

Референтки: організаційна — Калина Козак й Наталка Даниленко, культурно-освітня — Дарія Шуст, імпрезова — Оксана Фаріон, мистецька — Оля Гайдук, суспільна опіка — Христя Демянчук, Христя Райтарівська, господарська — Христя Лазор, Віра Савчин і Леся Стадниченко, пресова — Лідія Одежинська.

Контрольна Комісія: Оксана Фаріон — голова, члени: Наталка Даниленко й Дора Горбачевська.

Лідія Одежинська, пресова референтка.

Просимо Шановних Передплатників, які одержали по два примірники "Нашого Життя", повідомити про це Адміністрацію, щоб ми могли виправити цю компюторову помилку на майбутнє.

Редакція і Адміністрація

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

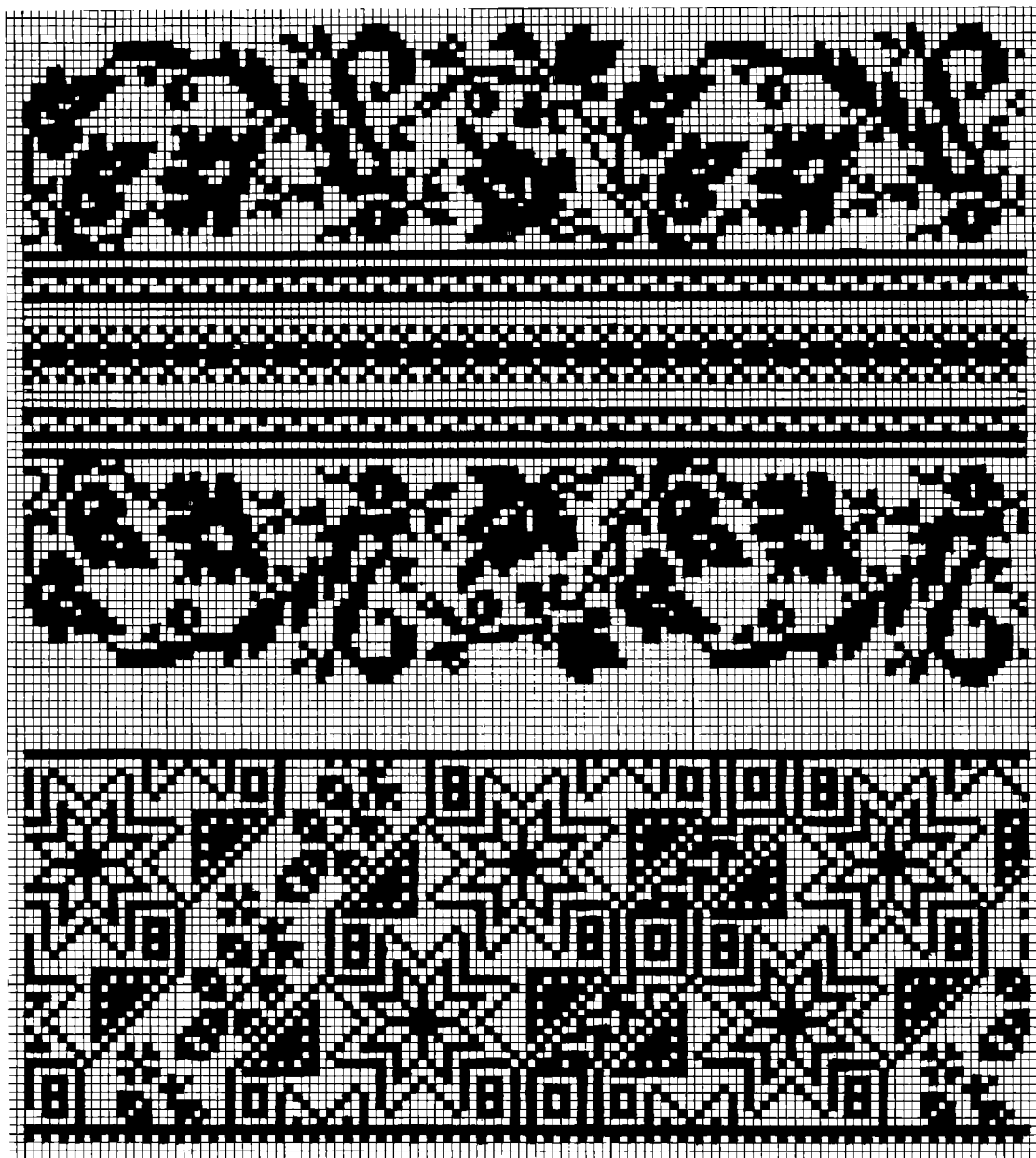
©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and
at additional mailing offices" (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N.Y 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

1. Сокальський взір з рукава жіночої сорочки, село Угринів.
2. Манжет — михаль з жіночого рукава. Із збірки Ірини Кашубинської. Початок XX ст. Вишива-
ти чорними нитками. Власність Українського Музею.
Рисувала Ольга Трачук.

1. Sokal design of woman's shirt from the village of Uhryniv. 2. Cuff of the shirt. From XXth century.
Embroidered with black thread. (Ukrainian Museum from the collection of Irene Kashubynskyj; drawing
by Olha Trachuk).